

บทที่ 5

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่สำคัญ 2 ประเด็นหลัก คือ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และผลการวิเคราะห์แนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ โดยในประเด็นแรกเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้กระทำความผิด ส่วนประเด็นที่สองเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชน ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ในบทนี้จะสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเวลา สถานที่ รวมทั้งการลงมือวางแผนต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ที่มีความเหมาะสมเพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับรายละเอียดในประเด็นต่างๆ มีดังต่อไปนี้

5.1 สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สาระสำคัญที่จะนำเสนอในหัวข้อนี้ ได้แก่ ช่วงเวลา ยาน บริเวณ และสภาพแวดล้อมของที่เกิดเหตุ รวมทั้งสถานภาพการพักอาศัย การย้ายเข้าย้ายออกของประชากร การประกอบอาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ การจัดงาน การทำกิจกรรมร่วมกัน และลักษณะการอยู่ร่วมกันของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสรุปจากตารางที่ 5.1-5.11 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.1 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีแนวโน้มที่จะเกิดมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ช่วงเย็น (16.01-18.00 น.) ช่วงหัวค่ำ (18.01-20.00 น.) และช่วงค่ำ (20.01-22.00 น.) โดยคิดเป็นร้อยละ 8.23 ร้อยละ 15.53 และร้อยละ 20.19 ตามลำดับ และมีการเกิดเหตุสูงสุดในช่วงดึก (22.01-04.00น.) คิดเป็นร้อยละ 31.83 และจะเริ่มลดลงในช่วงเช้ามืด (04.01-06.00 น.) เหลือร้อยละ 13.82

บก.น. 6 มีช่วงเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมเร็วกว่า บก.น. อื่น ๆ โดยมีโอกาสที่จะถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุดตั้งแต่ช่วงหัวค่ำคือเวลา 18.01-20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 24.59 ขณะที่ บก.น. อื่น ๆ ส่วนใหญ่มีความเสี่ยงสูงสุดในช่วงดึกคือเวลา 22.01-04.00 น. เนื่องจากใน บก.น. 6 มีย่านการค้าที่สำคัญ ๆ เช่น สยามสแควร์และเยาวราช ซึ่งดึงดูดผู้คนให้เข้ามาจับจ่ายใช้สอยในช่วงเวลาหลังเลิกงานเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงเป็นการเปิดช่องโอกาสให้อาชญากรลงมือได้สะดวกขึ้นจากความพลุกพล่านของเหยื่อหรือเป้าหมายเหล่านั้น

5.1.2 ย่านที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วย่านที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุดตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แก่ ย่านที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 20.03 ของการระบุทั้งหมด รองลงมาเป็นย่านค้าขาย ย่านชุมชนแออัด และย่านธุรกิจ โดยคิดเป็นร้อยละ 16.58 ร้อยละ 15.03 และร้อยละ 10.70 ตามลำดับ

ถึงแม้ว่าย่านอุตสาหกรรมและย่านเกษตรกรรมจะเป็นย่านที่มีโอกาสเกิดอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินน้อยในภาพรวม แต่กลับพบว่า บก.น. 9 มีความเสี่ยงต่อการเกิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงสุดในย่านอุตสาหกรรม โดยมีโอกาสเกิดขึ้นถึงร้อยละ 27.27 และ บก.น. 3 มีความเสี่ยงค่อนข้างสูงในย่านเกษตรกรรม โดยมีโอกาสเกิดขึ้นถึงร้อยละ 11.24 ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ บก.น.9 เป็นเขตต่อเมืองตะวันตกและเขตชานเมืองตะวันตกมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดนครปฐมและจังหวัดสมุทรสาครจึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ดังจะเห็นได้จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก (พิจารณาได้จากตารางที่ 4.6) ดังนั้นจึงก่อให้เกิดการกระจุกตัวของแรงงานทั้งจากแรงงานที่เป็นคนไทยและแรงงานต่างด้าว ซึ่งแรงงานเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นคนต่างถิ่น ต่างวัฒนธรรม ทำให้เกิดสภาวะสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization) ประกอบกับแรงงานเหล่านี้โดยมากมักจะอาศัยเช่าห้องพักอยู่ใกล้กับโรงงาน จึงทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีผู้พักอาศัยเป็นจำนวนมากก่อให้เกิดธุรกิจประเภทตลาดนัดหรือตลาดสดเพื่อเป็นที่จับจ่ายใช้สอยของพวกแรงงานเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งการที่คนแปลกหน้ามารวมตัวกันเป็นจำนวนมากทำให้พื้นที่เหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

ส่วน บก.น. 3 นั้นพื้นที่ทั้งหมดอยู่ในเขตชานเมืองตะวันออกซึ่งมีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทเกษตรกรรมเป็นหลัก (พิจารณาได้จากตารางที่ 4.8) โดยทิศเหนือมีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ส่วนทิศตะวันออกมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนั้น

สภาพโดยทั่วไปของพื้นที่จึงยังคงสภาพเดิมอยู่ค่อนข้างมาก ดังจะเห็นได้จากเส้นทางคมนาคมหลัก ซึ่งนอกจากจะเป็นถนนทั้งสายหลัก สายรองแล้ว ยังมีลำคลองที่เชื่อมโยงในพื้นที่และเขตติดต่อเพื่อใช้ในการสัญจรไปมาอีกหลายลำคลอง โดยชาวบ้านจะใช้เรือหางยาวที่มีความเร็วสูงในการสัญจร และจากการที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ชาวบ้านอยู่กันอย่างกระจัดกระจายไปตามริมคลอง อย่างไรก็ตามจากการที่ที่ดินยังมีราคาไม่สูงนักทำให้ความเจริญที่เริ่มขยายตัวเข้ามาอยู่ในรูปที่พักอาศัยประเภทหมู่บ้านจัดสรรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งหมู่บ้านเหล่านี้มักจะอยู่ในที่ที่ห่างไกลจากถนนสายหลักหรือสายรอง ดังนั้นในการสัญจรไปมา หากผู้พักอาศัยไม่มียานพาหนะส่วนตัวก็มักจะอาศัยรถจักรยานยนต์รับจ้างหรือรถสองแถวรับจ้าง ซึ่งในช่วงเวลาที่รอรถนี้ค่อนข้างที่จะเสี่ยงต่อการเกิดเหตุร้ายต่างๆ โดยเฉพาะการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเพราะเหยื่อมักจะอยู่ตามลำพังไม่ค่อยมีพยานรู้เห็น

นอกจากนี้ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่มักจะประกอบอาชีพในลักษณะไปเช้ากลับเย็น ดังนั้นในช่วงเวลาที่ออกไปทำงานจึงเป็นโอกาสของคนร้ายที่จะเข้าไปลักทรัพย์ภายในบ้านได้โดยง่าย ขณะที่ในส่วนของชาวบ้านดั้งเดิมส่วนใหญ่มักจะปลูกบ้านอยู่ริมคลองและตั้งอยู่ห่างกัน ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่คนร้ายจะเข้ามาประทุษร้ายต่อทรัพย์สินได้อย่างสะดวก โดยคนร้ายสามารถใช้เส้นทางทางน้ำเข้ามาก่อเหตุและหลบหนีไปได้อย่างรวดเร็วโดยเฉพาะการหลบหนีไปยังจังหวัดข้างเคียงเนื่องจากมีลำคลองเชื่อมโยงติดต่อกัน ดังนั้นจากลักษณะพื้นที่ตามที่กล่าวมาจึงเป็นเหตุให้คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินใน บก.น.3 มีแนวโน้มสูงขึ้น

5.1.3 บริเวณที่เกิดเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.3 พบว่าในภาพรวมแล้วบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุดได้แก่ บริเวณพุทธบาทริมถนน โดยมีโอกาสเกิดเหตุมากกว่า 1 ใน 4 ของบริเวณที่เกิดเหตุทั้งหมดตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รองลงมาเป็นบริเวณซอยทางลัดที่มีซอยแยกเชื่อมต่อกับหลายจุด และซอยที่เชื่อมต่อบริเวณถนน 2 สาย โดยคิดเป็นร้อยละ 15.98 และร้อยละ 10.44 ตามลำดับ

จุดที่ควรระมัดระวังเพิ่มเติมในกรณีของ บก.น. 4 และ บก.น. 9 คือ บริเวณป้ายรถประจำทางที่มีคนน้อย โดยมีโอกาสเกิดขึ้นร้อยละ 14.28 และร้อยละ 11.39 ตามลำดับ ส่วนในกรณีของ บก.น. 7 คือบริเวณลานจอดรถ โดยคิดเป็นร้อยละ 10.42 เนื่องจากใน บก.น. ทั้ง 3 นี้ มีความหนาแน่นของประชากรไม่มากนัก (พิจารณาได้จากตารางที่ 4.8) นอกจากนี้ บก.น. 4 และ บก.น. 7 ยังมีการใช้ประโยชน์ที่ดินหลักประเภทนันทนาการ และที่อยู่อาศัย ตามลำดับ ซึ่งในยามค่ำคืนจะไม่ค่อยมีผู้สัญจรไปมา ดังนั้นบริเวณเหล่านี้จึงค่อนข้างเปลี่ยว และมีโอกาสเกิดอาชญากรรมสูง

ตารางที่ 5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เช้ามืด (04.01-06.00 น.)	21.82	12.05	16.67	14.55	2.70	11.48	17.65	16.67	11.11	13.82
เช้า (06.01-08.00 น.)	0.00	1.20	0.00	1.82	6.76	1.64	2.35	1.19	7.94	2.48
สาย (08.01-11.00 น.)	1.82	0.00	7.14	0.00	1.35	0.00	1.18	0.00	0.00	1.40
กลางวัน (11.01-13.00 น.)	1.82	4.82	4.76	0.00	2.70	4.92	4.71	2.38	0.00	3.11
บ่าย (13.01-16.00 น.)	1.82	6.02	3.57	3.64	1.35	8.20	3.53	1.19	1.59	3.42
เย็น (16.01-18.00 น.)	0.00	7.23	8.33	7.27	13.51	9.84	10.59	9.52	4.76	8.23
หัวค่ำ (18.01-20.00 น.)	14.55	7.23	13.10	14.55	22.97	24.59	17.65	19.05	6.35	15.53
ค่ำ (20.01-22.00 น.)	32.73	22.89	14.29	20.00	20.27	21.31	10.59	25.00	19.05	20.19
ดึก (22.01-04.00 น.)	25.45	38.55	32.14	38.18	28.38	18.03	31.76	25.00	49.21	31.83
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	55	83	84	55	74	61	85	84	63	644

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.2 ย่านที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ย่าน	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะดี	4.55	10.94	3.37	7.69	10.17	7.84	5.33	4.54	0.00	5.88
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง	15.16	25.01	23.60	32.31	16.95	3.93	12.00	25.00	24.24	20.03
ที่อยู่อาศัยของผู้ทำงานหาเช้ากินค่ำ	7.57	12.50	10.11	3.08	8.48	9.81	8.00	13.64	6.06	8.63
ชุมชนแออัด	16.66	17.19	13.49	12.31	16.95	0.00	18.67	18.18	19.70	15.03
โรงงานอุตสาหกรรม	0.00	1.56	7.86	1.54	1.70	0.00	2.67	9.10	27.27	5.88
ค้าขาย	18.18	10.94	7.86	9.24	18.64	58.82	18.67	11.36	6.06	16.58
ธุรกิจ	6.06	12.50	2.25	13.84	15.25	11.77	16.00	11.36	10.60	10.70
เกษตรกรรม	0.00	0.00	11.24	0.00	0.00	1.96	4.00	0.00	0.00	2.41
สถาบันการศึกษา	6.06	4.69	7.86	6.15	0.00	1.96	0.00	6.82	0.00	3.80
หน่วยงานราชการ	0.00	1.56	6.74	0.00	1.70	0.00	0.00	0.00	1.52	1.56
สถานบริการ	9.09	3.12	2.25	7.69	5.09	0.00	10.67	0.00	3.03	4.84
สถานบันเทิง	16.66	0.00	3.37	6.15	5.09	3.93	4.00	0.00	1.52	4.67
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	66	64	89	65	59	51	75	44	66	579

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.3 บริเวณที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

บริเวณ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ริมถนน (ฟุตบาท)	23.09	26.73	23.08	14.28	30.27	36.49	27.09	39.13	32.92	27.96
บนถนน	15.39	8.91	14.29	5.50	10.53	9.46	4.17	16.30	3.80	9.80
ในซอยตัน	2.56	0.99	4.39	1.10	1.31	2.71	2.08	0.00	3.80	2.06
ในซอยซึ่งเชื่อมต่อระหว่างถนน 2 สาย										
สามารถใช้เป็นทางลัดได้	7.69	11.88	13.19	6.59	10.53	12.16	11.46	13.04	6.33	10.44
ในซอยที่มีซอยแยกเชื่อมต่อหลายจุดสามารถ										
ใช้เป็นทางลัดได้	15.39	15.85	17.58	15.38	22.37	20.27	9.37	13.04	16.46	15.98
บนสะพานลอยคนข้าม	2.56	3.96	0.00	1.10	1.31	1.35	1.04	1.09	5.06	1.93
ใต้สะพานลอยคนข้าม	1.28	0.00	0.00	1.10	1.31	0.00	2.08	3.26	2.53	1.29
ใต้สะพาน	3.85	0.00	0.00	0.00	0.00	1.35	1.04	0.00	0.00	0.64
ป้ายรถประจำทางที่มีคนน้อย	1.28	8.91	4.39	14.28	1.31	4.05	7.29	4.35	11.39	6.57
ป้ายรถประจำทางที่มีคนหนาแน่น	1.28	0.99	1.10	4.39	1.31	4.05	3.12	2.17	6.33	2.70
สวนสาธารณะ	3.85	0.00	5.49	2.20	0.00	0.00	1.04	2.17	0.00	1.67
บึงน้ำมัน	1.28	0.00	0.00	2.20	0.00	0.00	0.00	1.09	1.27	0.64
หน้าศูนย์การค้า	2.56	2.97	0.00	7.69	9.21	0.00	3.12	1.09	2.53	3.22

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

บริเวณ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ในศูนย์การค้า	1.28	0.00	0.00	4.39	0.00	0.00	4.17	0.00	2.53	1.41
ธนาคาร	2.56	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2.17	0.00	0.52
สถานที่ที่มีการก่อสร้าง	2.56	0.99	1.10	3.30	1.31	0.00	3.12	0.00	1.27	1.55
ในตลาดสด	0.00	2.97	1.10	2.20	0.00	4.05	2.08	0.00	0.00	1.41
ในตลาดนัด	5.13	6.93	4.39	7.69	5.27	1.35	5.21	0.00	2.53	4.38
ในสถานที่ราชการ	0.00	0.99	0.00	0.00	1.31	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ห้องน้ำสาธารณะ	1.28	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.26
ลานจอดรถ	2.56	5.94	6.60	5.50	1.31	1.35	10.42	0.00	1.27	0.12
อาคารจอดรถ	1.28	0.00	3.29	1.10	1.31	1.35	1.04	0.00	0.00	4.13
สถานีขนส่ง	1.28	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.04	0.00	0.00	1.03
ที่ว่าง	0.00	0.99	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.09	0.00	0.26
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	78	101	91	91	76	74	96	92	79	778

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.1.4 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.4 พบว่าในภาพรวมแล้วสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุดตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยว และสภาพแวดล้อมที่มืด โดยมีโอกาสเกิดเหตุใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 32.08 และร้อยละ 31.50 ตามลำดับ รองลงมาเป็นสภาพแวดล้อมที่พลุกพล่าน ร้อยละ 18.07

นอกจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยว มืด หรือมีคนพลุกพล่านแล้วใน บก.น. 6 และ บก.น. 7 ยังมักเกิดอาชญากรรมในบริเวณที่มีการจราจรคั่งตัวอีกด้วย โดยคิดเป็นร้อยละ 15.52 และ ร้อยละ 12.63 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสะดวกในการหลบหนีเป็นปัจจัยสำคัญที่อาชญากรคำนึงถึงในการก่อเหตุ เนื่องจากการจราจรภายใน 2 บก.น. นี้ ตามปกติค่อนข้างที่จะติดขัด โดยใน บก.น. 7 จะเป็นรถที่เดินทางระหว่างกรุงเทพมหานครและฝั่งธนบุรี ส่วน บก.น. 6 จะมีทั้งรถที่เดินทางระหว่างกรุงเทพมหานครและฝั่งธนบุรี และรถที่เข้ามาติดต่อธุรกิจการค้าภายในพื้นที่ นอกจากนี้พื้นที่ของ บก.น. 6 ทั้งหมดและ บก.น. 7 บางส่วนที่ใกล้แม่น้ำเจ้าพระยาจะอยู่ในเขตเมืองชั้นในซึ่งมีถนนค่อนข้างคับแคบตามสภาพดั้งเดิมและขยายได้ยาก ดังนั้นจึงทำให้สภาพการจราจรของถนนหลายสายในพื้นที่มีความแออัดคับคั่ง

5.1.5 สถานภาพการพักอาศัยของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.5 เมื่อพิจารณามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับสถานภาพการพักอาศัยของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่คือร้อยละ 60.05 ระบุว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมักจะเป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ซึ่งจากสภาพการณ์ที่เป็นเช่นนี้ทำให้ผู้พักอาศัยขาดความคุ้นเคยกันส่งผลให้อาชญากรหรือมิชอาชีพแอบแฝงเข้ามาได้ง่าย และเมื่อจำแนกราย บก.น. ก็ยังคงพบว่ามีลักษณะเช่นนี้เกือบทุก บก.น. ยกเว้นเพียงใน บก.น. 6 ที่พบว่ากว่าร้อยละ 80 ของรายการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจระบุทั้งหมดบ่งชี้ว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่เป็นคนดั้งเดิมในพื้นที่ ดังจะเห็นได้จากแถวเยาวราช สำเพ็ง และพาหุรัด ซึ่งเป็นย่านการค้าเก่าแก่ที่บุตรหลานสืบทอดกิจการต่อกันมา แต่อย่างไรก็ตามกิจการเหล่านี้มักจะมีลูกจ้างที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนอยู่เสมอ และไม่มีชื่อตามทะเบียนบ้าน นอกจากนี้ยังมีลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมที่สูงเช่นกัน

5.1.6 การย้ายเข้าย้ายออกของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.6 เมื่อพิจารณามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่คือร้อยละ 38.96 ระบุว่าในสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์มักจะมีการย้ายเข้าย้ายออกของประชากรมาก ซึ่งผลการศึกษาในหัวข้อนี้ช่วยสนับสนุนผลการศึกษาในหัวข้อก่อนหน้านี้ที่พบว่าผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่

ในละแวกสถานที่เกิดเหตุภายใน บก.น.ต่างๆ ส่วนใหญ่มักจะเป็นละแวกที่มีการย้ายเข้าย้ายออกของประชากรสูงเช่นกัน ยกเว้น บก.น. 3 บก.น. 6 และ บก.น. 8 ที่พบว่าในละแวกที่เกิดเหตุส่วนใหญ่มีการย้ายเข้าย้ายออกของประชากรน้อย ทั้งนี้เนื่องจากสภาพโดยทั่วไปของพื้นที่ กล่าวคือ บก.น. 3 มีการใช้ประโยชน์ที่ดินหลักประเภทเกษตรกรรมทำให้มีระดับความเจริญน้อย จึงไม่ค่อยมีแรงดึงดูดของพื้นที่เท่าไรนัก ในขณะที่ บก.น. 6 และ บก.น. 8 ถึงแม้ว่าจะมีการใช้ประโยชน์ที่ดินหลักแบบผสม แต่ก็จะมีพยานการค้าและย่านที่อยู่อาศัยเก่าแก่เป็นจำนวนมาก ซึ่งย่านเหล่านี้มักไม่ค่อยมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงมากนักจึงไม่ก่อให้เกิดแรงดึงดูดของพื้นที่แต่อย่างใด

ตารางที่ 5.4 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (อัตราส่วนร้อยละ)

สภาพแวดล้อม	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
บริเวณที่เปลี่ยวไม่มีคน	30.88	33.73	39.78	26.87	27.14	15.52	34.74	39.76	32.51	32.08
บริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใครใช้ประโยชน์	0.00	0.00	3.41	2.99	1.43	0.00	1.05	3.62	5.00	2.02
บริเวณที่สกปรกมีขยะเลอะเทอะ	2.94	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.29
บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน	14.70	24.10	13.63	19.40	24.28	31.04	12.63	13.25	15.00	18.07
บริเวณที่มีคนอยู่กันอย่างแออัด	10.29	7.23	4.54	10.45	8.57	1.72	4.21	7.23	6.25	6.65
บริเวณที่มีการจราจรติดขัด	0.00	3.62	0.00	5.97	0.00	3.45	3.16	0.00	0.00	1.73
บริเวณที่มีการจราจรคloggedตัว	4.41	3.62	6.82	2.99	7.14	15.52	12.63	9.64	6.25	7.66
บริเวณที่มีดี มีไฟส่องสว่างน้อย หรือไม่มีไฟส่องสว่าง	36.77	27.70	31.82	31.34	31.43	32.76	31.58	26.51	35.00	31.50
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	68	83	88	67	70	58	95	83	80	692

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.5 สถานภาพของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

สถานภาพของผู้ที่พักอาศัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เป็นคนดั้งเดิม	30.00	24.00	44.64	46.15	42.50	82.50	40.32	43.14	14.00	39.95
เป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่	70.00	76.00	55.36	53.85	57.50	17.50	59.68	56.86	86.00	60.05
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	40	50	56	39	40	40	62	51	50	428

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.6 การย้ายเข้าย้ายออกของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

การย้ายเข้าย้ายออก	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีการย้ายเข้าย้ายออกมาก	52.63	38.09	33.33	33.33	48.49	28.57	36.67	23.26	59.09	38.96
มีการย้ายเข้ามากย้ายออกน้อย	13.16	35.71	25.93	33.33	18.19	17.14	16.66	32.56	27.27	24.42
มีการย้ายเข้าน้อยย้ายออกมาก	10.53	7.14	1.85	2.77	6.06	5.71	13.33	2.32	2.27	5.97
มีการย้ายเข้าย้ายออกน้อย	23.68	19.05	38.89	30.56	27.27	48.57	33.34	41.86	11.36	30.65
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	38	42	54	36	33	35	60	43	44	385

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.1.7 การประกอบอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.7 เมื่อพิจารณามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุพบว่า ส่วนใหญ่คือร้อยละ 37.81 ระบุว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุมักจะเป็นผู้ที่ทำงานรับจ้าง รองลงมาเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย และทำงานประจำ โดยคิดเป็นร้อยละ 21.11 และร้อยละ 17.66 ของรายการระบุทั้งหมดตามลำดับ ซึ่งจากลักษณะการประกอบอาชีพดังกล่าวนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุว่าส่วนใหญ่เป็นคนหาเช้ากินค่ำ ทั้งนี้ ผลการศึกษาในส่วนต่อมาในตารางที่ 5.8 ได้ยืนยันสภาพการณดังกล่าวนี้จากการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจกว่าร้อยละ 50

เมื่อจำแนกราย บก.น.พบกรณีที่แตกต่างกันออกไปใน บก.น.4 และ บก.น.6 กล่าวคือ ตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ใน 2 บก.น.นี้ หรือคิดเป็นร้อยละ 58.97 และร้อยละ 76.32 ตามลำดับ มองว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่มีฐานะมั่นคง ซึ่งความมั่นคงของฐานะสะท้อนผ่านการประกอบอาชีพอย่างชัดเจน กล่าวคือผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินใน บก.น. 4 ส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงานประจำมีรายได้แน่นอน ตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ 36.73 และผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินใน บก.น. 6 ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพค้าขายเป็นหลัก ตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ 61.23 ในทางกลับกันตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน บก.น. 1 ร้อยละ 54.29 บก.น. 2 ร้อยละ 55.10 บก.น. 3 ร้อยละ 59.18 บก.น. 7 ร้อยละ 58.34 บก.น. 8 ร้อยละ 48.98 และ บก.น. 9 ร้อยละ 67.35 มองว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินใน บก.น.เหล่านี้ส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอกับการใช้ชีวิตในแต่ละวันในลักษณะหาเช้ากินค่ำเท่านั้น เนื่องจากผู้พักอาศัยเหล่านี้มักจะประกอบอาชีพรับจ้างเป็นหลัก

5.1.8 การจัดงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.9 เมื่อพิจารณาความผูกพันระหว่างกันของประชาชนที่อยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุจากการมีกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชนพบว่าตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วในละแวกสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่มักไม่ค่อยมีการจัดงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเท่าใดนัก หรือถ้ามีก็เป็นกิจกรรมที่ไม่ได้จัดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะละแวกสถานที่เกิดเหตุใน

บก.น.8 ซึ่งถูกระบุว่าไม่ได้มีการทำกิจกรรมร่วมกันทุกปีมากถึงร้อยละ 90 รองลงมาได้แก่ บก.น.2 บก.น.9 และ บก.น.1 ตามลำดับ ขณะที่พบว่าประชาชนในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินใน บก.น.4 มีการทำกิจกรรมร่วมกันทุกปีมากที่สุด

เมื่อพิจารณาต่อเนื่องลงไปว่าประชาชนในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนมากน้อยเพียงใด ข้อมูลจากตารางที่ 5.10 แสดงให้เห็นถึงมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อประเด็นนี้ว่ามีประชาชนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะใน บก.น.2 และ บก.น.7 ในทางกลับกันพบว่าประชาชนในละแวกสถานที่เกิดเหตุของ บก.น.1 บก.น.5 และ บก.น.4 ได้รับการระบุว่าเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนมากที่สุด

5.1.9 การอยู่ร่วมกันของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 5.11 ซึ่งแสดงลักษณะการอยู่ร่วมกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่าส่วนใหญ่จะรู้จักกันแต่อยู่ร่วมกันแบบต่างคนต่างอยู่ไม่ได้มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมากเท่าใดนัก โดยเฉพาะใน บก.น.6 รองลงมาเป็นการอยู่ร่วมกันในลักษณะต่างคนต่างอยู่ไม่รู้จักกันโดยพบการระบุในสัดส่วนที่มากที่สุด ใน บก.น.2 และพบว่าประชาชนในละแวกสถานที่เกิดเหตุของ บก.น.1 มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่ถูกกันมากที่สุด ขณะที่ในอีกทางหนึ่งพบว่าประชาชนในละแวกสถานที่เกิดเหตุของ บก.น.3 มีความรักใคร่สนิทสนมกันมากที่สุด เนื่องจาก บก.น.3 อยู่ในเขตชานเมืองซึ่งมีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทเกษตรกรรมเป็นหลัก ดังนั้นประชาชนจึงยังมีวิถีชีวิตแบบชนบทมากกว่าแบบเมือง

ตารางที่ 5.7 ลักษณะการประกอบอาชีพของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ลักษณะการประกอบอาชีพ	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ทำงานประจำมีรายได้แน่นอน	12.50	14.70	19.44	36.73	36.96	10.20	18.85	5.26	9.52	17.66
ประกอบอาชีพส่วนตัว	10.41	19.12	22.22	16.33	17.39	10.20	20.29	17.54	12.70	16.70
ทำงานรับจ้าง	39.59	39.71	38.89	14.29	30.44	16.33	46.37	43.86	58.73	37.81
ค้าขาย	33.33	17.65	8.33	18.37	13.05	61.23	11.59	26.32	12.70	21.11
นักเรียน นักศึกษา	4.17	8.82	11.11	14.29	2.17	2.04	2.90	7.02	6.35	6.72
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	48	68	72	49	46	49	69	57	63	521

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.8 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ฐานะมั่นคง	31.43	34.69	26.53	58.97	47.37	76.32	31.67	44.90	20.41	39.90
เป็นคนหาเช้ากินค่ำ	54.29	55.10	59.18	25.64	50.00	21.05	58.34	48.98	67.35	50.25
ฐานะมีดเคือง	14.29	10.20	14.29	15.39	2.63	2.63	10.00	6.12	12.25	9.85
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	35	49	49	39	38	38	60	49	49	406

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.9 การจัดงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (อัตราส่วนร้อยละ)

การจัดงานหรือทำกิจกรรมร่วมกัน	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีเป็นประจำทุกปี	18.42	13.46	29.63	34.29	20.93	25.64	23.40	10.00	14.28	20.75
มีเป็นบางปี	21.05	34.62	35.19	34.29	16.28	25.64	23.40	28.00	38.10	28.75
ไม่มี	60.53	51.92	35.19	31.43	62.79	48.72	53.20	62.00	47.62	50.50
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	38	52	54	35	43	39	47	50	42	400

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.10 การให้ความร่วมมือในการจัดงานของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (อัตราส่วนร้อยละ)

การให้ความร่วมมือ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีผู้พักอาศัยเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าร่วมกิจกรรม	31.25	66.67	46.15	20.83	42.11	31.58	60.71	42.11	39.13	43.60
มีผู้พักอาศัยประมาณครึ่งหนึ่งที่เข้าร่วมกิจกรรม	18.75	16.67	17.95	33.33	10.53	36.84	25.00	42.11	34.78	25.59
ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม	43.75	16.67	35.90	45.83	47.37	31.58	14.29	15.79	21.74	29.86
ผู้พักอาศัยทั้งหมดเข้าร่วมกิจกรรม	6.25	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	4.35	0.95
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	16	24	39	24	19	19	28	19	23	211

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.4 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (อัตราส่วนร้อยละ)

สภาพแวดล้อม	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
บริเวณที่เปลี่ยวไม่มีคน	30.88	33.73	39.78	26.87	27.14	15.52	34.74	39.76	32.51	32.08
บริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใครใช้ประโยชน์	0.00	0.00	3.41	2.99	1.43	0.00	1.05	3.62	5.00	2.02
บริเวณที่สกปรกมีขยะเลอะเทอะ	2.94	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.29
บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน	14.70	24.10	13.63	19.40	24.28	31.04	12.63	13.25	15.00	18.07
บริเวณที่มีคนอยู่กันอย่างแออัด	10.29	7.23	4.54	10.45	8.57	1.72	4.21	7.23	6.25	6.65
บริเวณที่มีการจราจรติดขัด	0.00	3.62	0.00	5.97	0.00	3.45	3.16	0.00	0.00	1.73
บริเวณที่มีการจราจรคั่งตัว	4.41	3.62	6.82	2.99	7.14	15.52	12.63	9.64	6.25	7.66
บริเวณที่มีดี มีไฟส่องสว่างน้อย หรือไม่มีไฟส่องสว่าง	36.77	27.70	31.82	31.34	31.43	32.76	31.58	26.51	35.00	31.50
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	68	83	88	67	70	58	95	83	80	692

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.5 สถานภาพของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

สถานภาพของผู้ที่พักอาศัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เป็นคนดั้งเดิม	30.00	24.00	44.64	46.15	42.50	82.50	40.32	43.14	14.00	39.95
เป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่	70.00	76.00	55.36	53.85	57.50	17.50	59.68	56.86	86.00	60.05
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	40	50	56	39	40	40	62	51	50	428

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.6 การย้ายเข้าย้ายออกของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

การย้ายเข้าย้ายออก	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีการย้ายเข้าย้ายออกมาก	52.63	38.09	33.33	33.33	48.49	28.57	36.67	23.26	59.09	38.96
มีการย้ายเข้ามากย้ายออกน้อย	13.16	35.71	25.93	33.33	18.19	17.14	16.66	32.56	27.27	24.42
มีการย้ายเข้าน้อยย้ายออกมาก	10.53	7.14	1.85	2.77	6.06	5.71	13.33	2.32	2.27	5.97
มีการย้ายเข้าย้ายออกน้อย	23.68	19.05	38.89	30.56	27.27	48.57	33.34	41.86	11.36	30.65
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	38	42	54	36	33	35	60	43	44	385

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.7 ลักษณะการประกอบอาชีพของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ลักษณะการประกอบอาชีพ	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ทำงานประจำมีรายได้แน่นอน	12.50	14.70	19.44	36.73	36.96	10.20	18.85	5.26	9.52	17.66
ประกอบอาชีพส่วนตัว	10.41	19.12	22.22	16.33	17.39	10.20	20.29	17.54	12.70	16.70
ทำงานรับจ้าง	39.59	39.71	38.89	14.29	30.44	16.33	46.37	43.86	58.73	37.81
ค้าขาย	33.33	17.65	8.33	18.37	13.05	61.23	11.59	26.32	12.70	21.11
นักเรียน นักศึกษา	4.17	8.82	11.11	14.29	2.17	2.04	2.90	7.02	6.35	6.72
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	48	68	72	49	46	49	69	57	63	521

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.8 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ฐานะมั่นคง	31.43	34.69	26.53	58.97	47.37	76.32	31.67	44.90	20.41	39.90
เป็นคนหาเช้ากินค่ำ	54.29	55.10	59.18	25.64	50.00	21.05	58.34	48.98	67.35	50.25
ฐานะมีดเคือง	14.29	10.20	14.29	15.39	2.63	2.63	10.00	6.12	12.25	9.85
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	35	49	49	39	38	38	60	49	49	406

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.11 ลักษณะการอยู่ร่วมกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (อัตราส่วนร้อยละ)

ลักษณะการอยู่ร่วมกัน	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ต่างคนต่างอยู่ไม่รู้จักกัน	37.21	45.61	18.33	20.00	43.18	17.95	25.40	34.62	30.00	30.24
รู้จักกันแต่อยู่แบบต่างคนต่างอยู่	48.84	43.86	60.00	60.00	49.99	74.36	65.07	55.76	64.00	57.84
มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่ถูกกัน	11.63	5.26	1.67	6.67	2.27	2.56	1.59	5.77	2.00	4.20
มีความรักใคร่สนิทสนมกันเป็นส่วนใหญ่	2.33	5.26	20.00	13.33	4.55	5.13	7.94	3.85	4.00	7.72
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	43	57	60	45	44	39	63	52	50	453

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กล่าวโดยสรุปเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีมุมมองว่าอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมักจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาหัวค่ำจนถึงเช้ามืด (18.01-06.00 น.) โดยโอกาสในการเกิดเหตุจะเริ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ช่วงเย็นคือเวลา 16.01-18.00 น. จนสูงสุดในช่วงดึกคือเวลา 22.01-04.00 น. แล้วจะเริ่มลดลงเมื่อเข้าสู่ช่วงเช้ามืดคือเวลา 04.01-06.00 น. สำหรับย่านที่มีความเสี่ยงสูงได้แก่ ย่านที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง ย่านค้าขาย ย่านชุมชนแออัด และย่านธุรกิจ ตามลำดับ ในบริเวณฟุตบอลสนาม และในซอยทางลัด ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยวและมืด

นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ยังมีความคิดเห็นว่าในละแวกที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมักจะมี การย้ายเข้าย้ายออกของประชากรสูง โดยผู้ที่พักอาศัยอยู่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และทำงานประจำ ตามลำดับ ดังนั้นจึงมี สัดส่วนของผู้ที่ทำงานหาเช้ากินค่ำมากกว่าผู้ที่มีฐานะมั่นคง นอกจากนี้ผู้ที่พักอาศัยในชุมชน มักไม่ค่อยมีการจัดงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมากนัก และหากมีการจัดงานก็จะมีผู้พักอาศัย เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นลักษณะการอยู่ร่วมกัน แบบต่างคนต่างอยู่ของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินดังกล่าว

5.2 สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สาระสำคัญที่จะนำเสนอในหัวข้อนี้ได้แก่ ช่วงเวลา ย่าน บริเวณ และสภาพแวดล้อมของที่เกิดเหตุ รวมทั้งสถานภาพการพักอาศัย การย้ายเข้าย้ายออกของประชากร การประกอบอาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ การจัดงาน การทำกิจกรรมร่วมกัน และลักษณะการอยู่ร่วมกันของผู้พักอาศัยใน ละแวกสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสรุปจากตารางที่ 5.12-5.22 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.12 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีแนวโน้มที่จะเกิดมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ช่วงเย็น (16.01-18.00 น.) ช่วงหัวค่ำ (18.01-20.00 น.) และช่วงค่ำ (20.01-22.00 น.) โดยคิดเป็นร้อยละ 6.65 ร้อยละ 12.95 และร้อยละ 31.47 ตามลำดับ และมีการเกิดเหตุสูงสุดในช่วงดึก (22.01-04.00 น.) คิดเป็นร้อยละ 39.03 หลังจากนั้นจะเริ่มลดลงในช่วงเช้ามืด (04.01-06.00 น.) เหลือร้อยละ 6.12

ช่วงเวลาที่มักเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในแต่ละ บก.น. ค่อนข้างมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือกว่าร้อยละ 77 เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังแต่หัวค่ำจนถึงดึก (18.01-04.00 น.) โดยช่วงเวลาดังกล่าวนี้เป็นช่วงเวลาที่มักเกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินด้วยเช่นกัน

5.2.2 ย่านที่เกิดเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.13 พบว่าย่านที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมากที่สุดตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แก่ ย่านที่พักอาศัยของพนักงานหาเช่ากินค่า และย่านชุมชนแออัด โดยมีสัดส่วนของการระบุที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 25.73 และร้อยละ 24.43 ตามลำดับ รองลงมาเป็นย่านที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลางคิดเป็นร้อยละ 10.85

ถึงแม้ว่าการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะเกิดในย่านที่พักอาศัยของผู้มีฐานะไม่ค่อยดีนักเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีกรณีที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ บก.น. 6 มีความเสี่ยงสูงที่สุดในย่านค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 35.93 บก.น. 1 มีความเสี่ยงสูงในย่านสถานบริการ คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ บก.น. 4 มีความเสี่ยงสูงในย่านสถานบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 16.42 ทั้งนี้เนื่องจากในแต่ละย่านเหล่านี้ถือเป็นจุดเด่นของแต่ละ บก.น. ช้างต้น ซึ่งดึงดูดให้ประชากรหลังไหลเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก โดยใน บก.น. 6 มีย่านการค้าที่มีชื่อเสียง เช่น สยามสแควร์ เยาวราช พาหุรัต และสำเพ็ง เป็นต้น ส่วน บก.น. 1 ก็มีสถานบริการเป็นจำนวนมากบริเวณถนนรัชดาภิเษกและถนนข้าวสาร เป็นต้น และ บก.น. 4 ก็มีสถานบันเทิงที่มีชื่อเสียงซึ่งตั้งอยู่แถบถนนพระราม 9 ถนนลาดพร้าว และถนนประดิษฐ์มนูธรรม เป็นต้น

5.2.3 บริเวณที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.14 จะเห็นได้ว่าบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมากที่สุดได้แก่ บริเวณฟุตบอลสนาม โดยคิดเป็นร้อยละ 29.51 ของบริเวณที่เกิดเหตุทั้งหมดตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รองลงมาเป็นซอยทางลัดที่มีซอยแยกเชื่อมต่อหลายจุดและบริเวณถนน โดยคิดเป็นร้อยละ 16.59 และร้อยละ 8.77 ตามลำดับ ทั้งนี้บริเวณสถานที่เกิดเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในแต่ละ บก.น. ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก กล่าวคือส่วนใหญ่มักจะเกิดเหตุบริเวณฟุตบอลสนามหรือในซอยทางลัด

ตารางที่ 5.12 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เช้ามืด (04.01-06.00 น.)	10.00	5.06	5.71	5.26	6.90	8.33	6.49	6.78	1.72	6.12
เช้า (06.01-08.00 น.)	0.00	0.00	1.43	0.00	0.00	0.00	2.60	0.00	3.45	0.90
สาย (08.01-11.00 น.)	0.00	1.27	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.72	0.36
กลางวัน (11.01-13.00 น.)	0.00	1.27	0.00	1.75	0.00	4.17	1.30	0.00	0.00	0.90
บ่าย (13.01-16.00 น.)	0.00	0.00	0.00	5.26	0.00	10.42	1.30	0.00	0.00	1.62
เย็น (16.01-18.00 น.)	6.00	7.59	7.14	3.51	8.62	0.00	3.90	13.56	8.62	6.65
หัวค่ำ (18.01-20.00 น.)	18.00	16.46	18.57	12.28	5.17	10.42	15.58	13.56	3.45	12.95
ค่ำ (20.01-22.00 น.)	8.00	27.85	34.29	40.35	34.48	35.42	48.05	16.95	31.03	31.47
ดึก (22.01-04.00 น.)	58.00	40.51	32.86	31.58	44.83	31.25	20.78	49.15	50.00	39.03
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	50	79	70	57	58	48	77	59	58	556

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.13 ย่านที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

ย่าน	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะดี	7.41	0.00	1.15	0.00	3.03	1.57	1.24	3.18	3.13	2.10
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง	3.71	6.95	20.69	16.42	7.58	6.25	6.17	11.11	15.62	10.85
ที่อยู่อาศัยของผู้นักงานหาเช้ากินค่ำ	14.81	34.72	18.39	14.93	25.75	20.31	34.56	34.92	31.25	25.73
ชุมชนแออัด	33.33	33.33	12.64	23.88	37.87	4.69	30.86	22.22	23.44	24.43
โรงงานอุตสาหกรรม	1.85	0.00	2.30	0.00	1.52	0.00	1.24	4.76	12.50	2.59
ค้าขาย	7.41	1.39	10.34	8.95	4.55	35.93	4.94	11.11	4.69	9.71
ธุรกิจ	1.85	0.00	2.30	4.48	1.52	4.69	3.70	1.58	6.25	2.92
เกษตรกรรม	0.00	0.00	6.90	0.00	0.00	0.00	2.47	0.00	0.00	1.29
สถาบันการศึกษา	5.55	2.78	10.34	2.98	0.00	3.12	2.47	0.00	0.00	3.24
หน่วยงานราชการ	0.00	0.00	0.00	0.00	1.52	6.25	1.24	0.00	0.00	0.97
สถานบริการ	16.67	12.50	8.05	11.94	6.06	12.50	4.94	11.11	3.13	9.39
สถานบันเทิง	7.41	8.33	6.90	16.42	10.61	4.69	6.17	0.00	0.00	6.79
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	54	72	87	67	66	64	81	63	64	618

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.14 บริเวณที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

บริเวณ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ริมถนน (ฟุตบาท)	29.63	30.99	15.29	30.38	25.00	49.15	30.67	35.53	23.68	29.51
บนถนน	5.56	5.63	11.76	6.33	7.69	10.17	8.00	9.21	13.16	8.77
ในซอยตัน	1.85	7.04	9.41	2.53	7.69	1.69	4.00	1.32	2.63	4.31
ในซอยซึ่งเชื่อมต่อระหว่างถนน 2 สาย										
สามารถใช้เป็นทางลัดได้	11.11	4.23	11.76	8.86	5.77	5.08	8.00	7.89	11.84	8.45
ในซอยที่มีซอยแยกเชื่อมต่อหลายจุดสามารถใช้เป็นทางลัดได้	16.67	15.49	11.76	11.39	30.77	10.17	21.33	19.74	15.79	16.59
บนสะพานลอยคนข้าม	0.00	4.23	0.00	2.53	0.00	1.69	5.33	0.00	0.00	1.59
ใต้สะพานลอยคนข้าม	1.85	0.00	2.35	1.27	0.00	0.00	1.33	0.00	0.00	0.80
ใต้สะพาน	7.41	0.00	1.18	2.53	0.00	1.69	1.33	0.00	0.00	1.44
ป้ายรถประจำทางที่มีคนน้อย	1.85	2.82	2.35	5.06	0.00	3.39	5.33	3.95	7.89	3.83
ป้ายรถประจำทางที่มีคนหนาแน่น	0.00	1.41	4.71	1.27	1.92	5.08	1.33	3.95	1.32	2.39
สวนสาธารณะ	7.41	0.00	7.06	0.00	1.92	0.00	1.33	2.63	2.63	2.55
บิมน้ำมัน	0.00	0.00	0.00	1.27	0.00	0.00	1.33	3.95	0.00	0.80
หน้าศูนย์การค้า	1.85	2.82	4.71	1.27	0.00	0.00	1.33	2.63	5.26	2.39

ตารางที่ 5.14 (ต่อ)

บริเวณ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ในศูนย์การค้า	0.00	4.23	1.18	0.00	1.92	0.00	0.00	0.00	2.63	1.12
ธนาคาร	0.00	0.00	0.00	1.27	0.00	0.00	0.00	1.32	0.00	0.32
สถานที่ที่มีการก่อสร้าง	0.00	12.68	4.71	2.53	9.62	5.08	5.33	2.63	7.89	5.58
ในตลาดสด	1.85	0.00	2.35	7.59	0.00	0.00	0.00	0.00	1.32	1.59
ในตลาดนัด	1.85	1.41	2.35	3.80	1.92	3.39	1.33	2.63	1.32	2.23
ในวัดหรือศาสนสถาน	1.85	0.00	2.35	1.27	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.64
ในสถานที่ราชการ	1.85	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.16
ห้องน้ำสาธารณะ	1.85	0.00	1.18	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.32
ลานจอดรถ	1.85	1.41	0.00	6.33	1.92	0.00	1.33	0.00	0.00	1.44
อาคารจอดรถ	1.85	0.00	0.00	1.27	1.92	0.00	0.00	0.00	0.00	0.48
สถานีขนส่ง	1.85	0.00	1.18	0.00	0.00	0.00	1.33	0.00	0.00	0.48
ที่ว่าง	0.00	1.41	1.18	1.27	0.00	3.39	0.00	2.63	0.00	1.12
อื่น ๆ	0.00	4.23	1.18	0.00	1.92	0.00	0.00	0.00	2.63	1.12
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	54	71	85	79	52	59	75	76	76	627

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.2.4 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.15 แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมากที่สุดได้แก่ สภาพแวดล้อมที่แออัด โดยคิดเป็นร้อยละ 27.48 ของสภาพแวดล้อมทั้งหมดตามการระบุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รองลงมาเป็นสภาพแวดล้อมที่พลุกพล่าน สภาพแวดล้อมที่มีด และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยว โดยคิดเป็นร้อยละ 24.06 ร้อยละ 21.33 และ ร้อยละ 18.26 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละ บก.น.พบว่า สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุมักไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักกล่าวคือ หากไม่เกิดเหตุในบริเวณที่คนอยู่กันอย่างแออัดพลุกพล่านก็มักจะเกิดเหตุในบริเวณที่มีดและเปลี่ยว

5.2.5 สถานภาพการพักอาศัยของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.16 แสดงให้เห็นว่า ตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ส่วนใหญ่คือร้อยละ 67.30 มองว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะเป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ทั้งนี้ใน บก.น.ต่างๆ ก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะใน บก.น. 9 เนื่องจากใน บก.น. นี้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินหลักประเภทอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงมีแรงงานย้ายเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก

5.2.6 การย้ายเข้าย้ายออกของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

เมื่อพิจารณามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจจากตารางที่ 5.17 พบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 47.99 ระบุว่าละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะมีการย้ายเข้าย้ายออกของประชากรสูง จึงเป็นการยืนยันผลการศึกษาก่อนหน้านี้ที่พบว่าประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ทั้งนี้ละแวกที่เกิดเหตุภายใน บก.น. ต่างๆ เกือบทั้งหมดมักจะมีการเคลื่อนย้ายของประชากรที่สูงมากเช่นกันทั้งในกรณีของการย้ายเข้าย้ายออกมาก และการย้ายเข้ามากรย้ายออกน้อย ยกเว้นเพียงในกรณีของ บก.น. 6 และ บก.น. 8 ซึ่งพบว่าเป็นย่านการค้าและย่านที่อยู่อาศัยเก่าแก่ที่สืบทอดต่อกันมาสู่บุตรหลานในลักษณะที่ไม่ค่อยมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงมากนัก ดังนั้นจากความเจริญที่อ้อมตัวดังกล่าวจึงทำให้แรงดึงดูดของพื้นที่มีค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 5.15 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

สภาพแวดล้อม	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
บริเวณที่เปลี่ยวไม่มีคน	11.59	14.67	30.88	19.05	22.45	10.42	23.17	11.29	18.57	18.26
บริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใครใช้ประโยชน์	0.00	1.33	1.47	3.18	2.04	0.00	3.66	3.22	2.85	2.05
บริเวณที่สกปรกมีขยะเลอะเทอะ	4.34	2.67	1.47	1.58	4.09	10.42	1.22	0.00	0.00	2.56
บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน	24.64	22.67	30.88	19.05	22.45	37.50	17.07	25.81	21.43	24.06
บริเวณที่มีคนอยู่กันอย่างแออัด	26.09	37.33	14.70	25.40	30.61	16.66	29.27	33.87	30.00	27.48
บริเวณที่มีการจราจรติดขัด	4.34	0.00	0.00	4.76	4.09	2.08	1.22	0.00	0.00	1.70
บริเวณที่มีการจราจรคล่องตัว	0.00	0.00	1.47	1.58	2.04	2.08	4.88	11.29	0.00	2.56
บริเวณที่มีดี มีไฟส่องสว่างน้อยหรือไม่มีไฟส่องสว่าง	28.99	21.33	19.12	25.40	12.24	20.83	19.51	14.52	27.15	21.33
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	69	75	68	63	49	48	82	62	70	586

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.16 สถานภาพของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

สถานภาพของผู้ที่พักอาศัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เป็นคนดั้งเดิม	33.33	24.07	40.35	40.54	35.71	48.72	26.67	37.78	14.29	32.70
เป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่	66.67	75.93	59.65	59.46	64.29	51.28	73.33	62.22	85.71	67.30
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	39	54	57	37	42	39	60	45	49	422

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.17 การย้ายเข้าย้ายออกของประชากรในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

การย้ายเข้าย้ายออก	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีการย้ายเข้าย้ายออกมาก	58.82	51.92	26.42	43.59	54.05	21.05	74.14	31.11	66.66	47.99
มีการย้ายเข้ามากย้ายออกน้อย	23.53	36.54	41.51	17.95	13.52	28.95	17.24	13.34	19.05	24.13
มีการย้ายเข้าน้อยย้ายออกมาก	2.94	1.93	3.77	10.26	5.40	13.16	3.45	8.89	4.77	5.78
มีการย้ายเข้าย้ายออกน้อย	14.71	9.61	28.30	28.21	27.03	36.84	5.17	46.66	9.52	22.11
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	34	52	53	39	37	38	58	45	42	398

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.2.7 การประกอบอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

เมื่อพิจารณามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจจากตารางที่ 5.18 พบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 56.02 ระบุว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่ทำงานรับจ้าง รองลงมาเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพส่วนตัว และทำงานประจำ ซึ่งถูกระบุในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 14.53 ร้อยละ 11.09 และร้อยละ 10.71 ตามลำดับ ซึ่งจากลักษณะการประกอบอาชีพดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุว่าส่วนใหญ่เป็นคนหาเช้ากินค่ำ ทั้งนี้ผลการศึกษาในส่วนต่อมาในตารางที่ 5.19 ได้ยืนยันสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าร้อยละ 72

เมื่อพิจารณาในแต่ละ บก.น. ก็มีลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่ทำงานรับจ้างในลักษณะหาเช้ากินค่ำ และมีรายได้เพียงพอที่จะใช้ดำเนินชีวิตในแต่ละวันเท่านั้น

5.2.8 การจัดงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.20 เมื่อพิจารณาความผูกพันระหว่างกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุจากการมีกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชนพบว่าตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่มักไม่ค่อยมีการจัดงานหรือทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องทุกปี ยกเว้นในส่วนของ บก.น.1 และ บก.น.3 ที่ถูกระบุว่ามีการจัดงานหรือทำกิจกรรมร่วมกันทุกปีเป็นส่วนใหญ่

จากตารางที่ 5.21 เมื่อพิจารณาต่อเนื่องลงไปถึงการให้ความร่วมมือในการจัดงานของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุพบว่าตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร ยกเว้นในส่วนของ บก.น.5 บก.น. 4 และ บก.น.1

5.2.9 การอยู่ร่วมกันของผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.22 เมื่อพิจารณาลักษณะการอยู่ร่วมกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า ส่วนใหญ่จะรู้จักกันแต่อยู่กันแบบต่างคนต่างอยู่ และอีกส่วนหนึ่งจะเป็นผู้ที่อยู่กันแบบต่างคนต่างอยู่ไม่รู้จักกัน และมีกลุ่มที่มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่ถูกกันอยู่บ้าง ในขณะที่พบว่ามีกลุ่มที่รักใคร่สนิทสนมกันน้อยมาก โดยรูปแบบดังกล่าวนี้คล้ายคลึงกันมากในเกือบทุก บก.น.

ตารางที่ 5.18 ลักษณะการประกอบอาชีพของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

ลักษณะการประกอบอาชีพ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ทำงานประจำมีรายได้แน่นอน	10.87	4.62	10.96	15.68	22.64	3.92	15.71	5.56	6.67	10.71
ประกอบอาชีพส่วนตัว	10.87	3.08	19.18	17.65	7.55	5.88	12.86	14.81	6.67	11.09
ทำงานรับจ้าง	54.35	78.46	41.10	35.30	56.60	47.06	61.43	55.56	70.00	56.02
ค้าขาย	15.22	7.69	13.70	13.72	3.78	41.18	7.14	24.07	10.00	14.53
นักเรียน นักศึกษา	8.69	6.15	15.06	17.65	9.43	1.96	2.86	0.00	6.67	7.65
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	46	65	73	51	53	51	70	54	60	523

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.19 สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

สถานะทางเศรษฐกิจ	บ.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ฐานะมั่นคง	18.92	5.17	12.77	29.27	13.64	25.00	11.29	19.57	8.70	15.20
เป็นคนหาเช้ากินค่ำ	75.68	75.87	70.22	48.78	72.73	72.50	80.65	69.56	78.26	72.22
ฐานะฝืดเคือง	5.40	18.96	17.02	21.95	13.64	2.50	8.06	10.87	13.04	12.59
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	37	58	47	41	44	40	62	46	46	421

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.20 การจัดงานหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

การจัดงานหรือทำกิจกรรมร่วมกัน	บ.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีเป็นประจำทุกปี	47.50	11.54	36.00	25.71	18.60	13.16	23.91	13.64	16.21	22.86
มีเป็นบางปี	20.00	38.46	34.00	42.86	30.23	21.05	23.91	20.45	32.43	29.35
ไม่มี	32.50	50.00	30.00	31.43	51.17	65.79	52.18	65.91	51.35	47.79
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	40	52	50	35	43	38	46	44	37	385

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.21 การให้ความร่วมมือในการจัดงานของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

การให้ความร่วมมือ	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีผู้พักอาศัยเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าร่วมกิจกรรม	28.57	52.00	18.75	17.39	19.05	50.00	60.71	66.67	35.00	36.76
มีผู้พักอาศัยประมาณครึ่งหนึ่งที่เข้าร่วมกิจกรรม	28.57	24.00	46.88	39.13	33.33	33.34	25.00	13.33	50.01	33.33
ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม	42.86	24.00	34.38	43.48	47.62	16.66	14.29	20.00	10.00	29.42
ผู้พักอาศัยทั้งหมดเข้าร่วมกิจกรรม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	5.00	0.49
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	28	25	32	23	21	12	28	15	20	204

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.22 ลักษณะการอยู่ร่วมกันของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในละแวกสถานที่เกิดเหตุ กรณีคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (อัตราส่วนร้อยละ)

ลักษณะการอยู่ร่วมกัน	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ต่างคนต่างอยู่ไม่รู้จักกัน	25.00	30.65	17.91	18.75	29.54	18.18	23.08	25.58	17.31	22.81
รู้จักกันแต่อยู่แบบต่างคนต่างอยู่	54.55	38.71	62.68	60.42	52.28	65.91	60.00	67.44	71.15	58.85
มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่ถูกกัน	15.91	27.42	10.45	18.75	15.90	15.91	7.70	6.98	7.70	14.08
มีความรักใคร่สนิทสนมกันเป็นส่วนใหญ่	4.54	3.23	8.96	2.08	2.28	0.00	9.23	0.00	3.84	4.26
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	44	62	67	48	44	44	65	43	52	469

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กล่าวโดยสรุปเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีมุมมองว่าอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย มักจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาหัวค่ำจนถึงดึก (18.01-04.00 น.) ทั้งนี้โอกาสในการเกิดเหตุจะมีลักษณะ คล้ายคลึงกับกรณีของคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ กล่าวคือ มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ ช่วงเย็นคือเวลา 16.01-18.00 น. จนสูงสุดในช่วงดึกคือเวลา 22.01-04.00 น. โดยย่านที่มักจะ เกิดเหตุคือย่านที่อยู่อาศัยของผู้ทำงานหาเช้ากินค่ำ ย่านชุมชนแออัด และย่านที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะปานกลาง ตามลำดับ ในบริเวณฟุตบอลสนาม และในซอยทางลัด ซึ่งมีสภาพแวดล้อม ที่แออัด และพลุกพล่านไปด้วยคนจำนวนมาก

นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ยังมีความคิดเห็นว่าเป็นในละแวกที่เกิดเหตุประทุษร้าย ต่อชีวิตร่างกายมักจะมีการย้ายเข้าย้ายออกของประชากรสูง โดยผู้ที่พักอาศัยอยู่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างในลักษณะหาเช้ากินค่ำ นอกจากนี้ผู้ที่พักอาศัย ในชุมชนมักไม่ค่อยมีการจัดงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมากนัก และหากมีการจัดงานก็จะมี ผู้พักอาศัยเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น เนื่องจากผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มักจะ อยู่ร่วมกันแบบต่างคนต่างอยู่ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ามุมมองเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกับกรณีของ อาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์ด้วยเช่นกัน

5.3 สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมตามมุมมองของ ผู้กระทำผิด

ความเอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมที่จะกล่าวถึงในหัวข้อนี้ประกอบด้วย โอกาสในการพบเหยื่อ โอกาสในการลงมือก่อเหตุ และโอกาสในการหลบหนีการจับกุม ภายใต้ เวลา และสถานที่ซึ่งแบ่งเป็น ย่าน บริเวณ และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จำแนกตามประเภท คดีอาชญากรรม โดยมีสาระสำคัญดังนี้

5.3.1 ช่วงเวลาก่อเหตุ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.23 ซึ่งนำเสนอช่วงเวลาเอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรม พบว่า ช่วงเวลาที่มีโอกาสในการกระทำผิดสูงสุดตามความคิดเห็นของผู้กระทำผิดคือ ช่วงค่ำถึงดึก (20.01-04.00 น.) โดยช่วงค่ำ (20.01-22.00 น.) มีโอกาสในการพบเหยื่อสูง ช่วงดึก (22.01-04.00 น.) มีโอกาสในการลงมือก่อเหตุสูง และช่วงค่ำถึงดึก (20.01-04.00 น.) มีโอกาสในการหลบหนีสะดวก ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบโอกาสในการกระทำผิดระหว่างคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์และคดีประทุษร้ายต่อ

ชีวิตร่างกายพบว่า คดีประเภทแรกมีโอกาสในการพบเหยื่อ ลงมือก่อเหตุ และหลบหนีการจับกุม มากกว่าคดีประเภทหลังในเกือบทุกช่วงเวลา (ตารางที่ 5.24-5.25)

5.3.2 ย่านที่ก่อเหตุ

จากตารางที่ 5.26 ถึงแม้ว่าย่านต่าง ๆ จะมีโอกาสในการประกอบอาชญากรรมประเภท ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินไม่มากนัก แต่ก็ยังพอมีทางก่อเหตุได้บ้างโดยย่านที่มีโอกาสพบเหยื่อมากที่สุด คือ ย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะดี รองลงมาเป็นย่านสถานบันเทิง และย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลาง ตามลำดับ ขณะที่พบว่าโอกาสในการลงมือก่อเหตุและหลบหนีการจับกุมค่อนข้าง มีความสอดคล้องกัน โดยย่านสถานบันเทิง ย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลาง และย่าน ที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะดี เป็นย่านที่มีโอกาสในการลงมือก่อเหตุ และหลบหนีการจับกุม ลดหลั่น กันลงมา ตามลำดับ

จากตารางที่ 5.27 ในกรณีของการประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายก็มีโอกาสในการก่อเหตุ ค่อนข้างน้อยเหมือนกัน และมีย่านที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมต่างไปจากกรณีของ การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินอยู่บ้าง กล่าวคือมีโอกาสในการพบเหยื่อจนถึงขั้นลงมือก่อเหตุและ หลบหนีการจับกุมมากที่สุดที่ย่านสถานบันเทิง รองลงมาเป็นย่านสถานบริการ และย่าน ที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานหาเช้ากินค่ำ ตามลำดับ

ตารางที่ 5.23 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินและชีวิตร่างกายในช่วงเวลาต่างๆ

ช่วงเวลา	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
เช้ามืด (04.01-06.00 น.)	2.07	น้อย	2.02	น้อย	2.34	น้อย
เช้า (06.01-08.00 น.)	1.98	น้อย	1.88	น้อย	2.13	น้อย
สาย (08.01-11.00 น.)	1.94	น้อย	1.82	น้อย	1.90	น้อย
กลางวัน (11.01-13.00 น.)	1.87	น้อย	1.80	น้อย	1.86	น้อย
บ่าย (13.01-16.00 น.)	1.87	น้อย	1.79	น้อย	1.85	น้อย
เย็น (16.01-18.00 น.)	2.02	น้อย	1.88	น้อย	1.96	น้อย
หัวค่ำ (18.01-20.00 น.)	2.22	น้อย	2.18	น้อย	2.29	น้อย
ค่ำ (20.01-22.00 น.)	2.38	มาก	2.35	น้อย	2.42	มาก
ดึก (22.01-04.00 น.)	2.33	น้อย	2.41	มาก	2.48	มาก

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.24 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในช่วงเวลาต่างๆ

ช่วงเวลา	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
เข้ามิด (04.01-06.00 น.)	2.22	น้อย	2.17	น้อย	2.35	น้อย
เช้า (06.01-08.00 น.)	2.06	น้อย	1.97	น้อย	2.15	น้อย
สาย (08.01-11.00 น.)	2.00	น้อย	1.89	น้อย	1.94	น้อย
กลางวัน (11.01-13.00 น.)	1.90	น้อย	1.84	น้อย	1.89	น้อย
บ่าย (13.01-16.00 น.)	1.89	น้อย	1.81	น้อย	1.86	น้อย
เย็น (16.01-18.00 น.)	2.00	น้อย	1.84	น้อย	1.97	น้อย
หัวค่ำ (18.01-20.00 น.)	2.21	น้อย	2.17	น้อย	2.29	น้อย
ค่ำ (20.01-22.00 น.)	2.40	มาก	2.39	มาก	2.44	มาก
ดึก (22.01-04.00 น.)	2.35	น้อย	2.47	มาก	2.51	มาก

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.25 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในช่วงเวลาต่างๆ

ช่วงเวลา	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
เช้ามืด (04.01-06.00 น.)	1.84	น้อย	1.80	น้อย	2.32	น้อย
เช้า (06.01-08.00 น.)	1.83	น้อย	1.74	น้อย	2.09	น้อย
สาย (08.01-11.00 น.)	1.85	น้อย	1.71	น้อย	1.85	น้อย
กลางวัน (11.01-13.00 น.)	1.83	น้อย	1.75	น้อย	1.83	น้อย
บ่าย (13.01-16.00 น.)	1.83	น้อย	1.76	น้อย	1.83	น้อย
เย็น (16.01-18.00 น.)	2.03	น้อย	1.95	น้อย	1.94	น้อย
หัวค่ำ (18.01-20.00 น.)	2.22	น้อย	2.20	น้อย	2.29	น้อย
ค่ำ (20.01-22.00 น.)	2.35	น้อย	2.30	น้อย	2.39	มาก
ดึก (22.01-04.00 น.)	2.31	น้อย	2.33	น้อย	2.43	มาก

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.26 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในย่านต่างๆ

ย่าน	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะดี	2.33	น้อย	2.21	น้อย	2.20	น้อย
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง	2.31	น้อย	2.25	น้อย	2.31	น้อย
ที่อยู่อาศัยของผูทำงานหาเช้ากินค่ำ	2.17	น้อย	2.15	น้อย	2.14	น้อย
ชุมชนแออัด	2.10	น้อย	2.02	น้อย	2.08	น้อย
โรงงานอุตสาหกรรม	2.02	น้อย	1.97	น้อย	1.98	น้อย
ค้าขาย	2.16	น้อย	2.07	น้อย	2.05	น้อย
ธุรกิจ	2.03	น้อย	1.97	น้อย	1.96	น้อย
เกษตรกรรม	1.86	น้อย	1.85	น้อย	1.89	น้อย
สถาบันการศึกษา	2.12	น้อย	2.06	น้อย	2.07	น้อย
หน่วยงานราชการ	1.79	น้อย	1.76	น้อย	1.73	น้อย
สถานบริการ	2.20	น้อย	2.17	น้อย	2.17	น้อย
สถานบันเทิง	2.32	น้อย	2.35	น้อย	2.34	น้อย

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.27 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในย่านต่างๆ

ย่าน	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะดี	1.92	น้อย	1.86	น้อย	1.98	น้อย
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง	2.10	น้อย	2.04	น้อย	2.06	น้อย
ที่อยู่อาศัยของผู้ทำงานหาเช้ากินค่ำ	2.15	น้อย	2.08	น้อย	2.16	น้อย
ชุมชนแออัด	2.14	น้อย	1.98	น้อย	2.11	น้อย
โรงงานอุตสาหกรรม	1.89	น้อย	1.83	น้อย	1.82	น้อย
ค้าขาย	2.01	น้อย	1.92	น้อย	1.94	น้อย
ธุรกิจ	1.73	น้อย	1.66	ไม่มีโอกาส	1.76	น้อย
เกษตรกรรม	1.68	น้อย	1.66	ไม่มีโอกาส	1.77	น้อย
สถาบันการศึกษา	2.13	น้อย	2.07	น้อย	1.99	น้อย
หน่วยงานราชการ	1.67	ไม่มีโอกาส	1.56	ไม่มีโอกาส	1.51	ไม่มีโอกาส
สถานบริการ	2.27	น้อย	2.28	น้อย	2.28	น้อย
สถานบันเทิง	2.46	มาก	2.38	มาก	2.35	น้อย

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

5.3.3 บริเวณที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.28 จะเห็นได้ว่า ตามความคิดเห็นของผู้ก่อเหตุแล้วโอกาสในการก่อเหตุอาชญากรรมในบริเวณต่าง ๆ ค่อนข้างมีไม่มากนัก แต่อย่างไรก็ตามการประกอบอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ก็มีโอกาสในการพบเหยื่อมากพอสมควรในบริเวณฟุตบอลสนามขอยที่เป็นทางลัด และหน้าศูนย์การค้า ตามลำดับ ขณะที่มีโอกาสในการลงมือได้สะดวกที่สุดในบริเวณขอยที่เป็นทางลัด และมีโอกาสในการหลบหนีการจับกุมได้สำเร็จมากที่สุดหากก่อเหตุบริเวณฟุตบอลสนามขอยที่เป็นทางลัด

จากตารางที่ 5.29 เมื่อเปรียบเทียบโอกาสในการก่อเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในบริเวณต่าง ๆ พบว่าค่อนข้างมีความสอดคล้องกับกรณีของการก่อเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์กล่าวคือมีโอกาสในการพบเหยื่อมากที่สุดในบริเวณฟุตบอลสนามขอยที่รองลงมาเป็นขอยทางลัด ซึ่งถูกจัดว่าเป็นบริเวณที่เอื้ออำนวยหรือเปิดช่องโอกาสให้สามารถลงมือก่อเหตุและหลบหนีการจับกุมได้สะดวกที่สุดตามความคิดเห็นของผู้กระทำผิด

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าสถานที่ราชการเป็นบริเวณที่ผู้ก่อเหตุรู้สึกว่าจะไม่มีโอกาสทั้งในการพบเหยื่อ ลงมือก่อเหตุ ตลอดจนหลบหนีการจับกุม ขณะที่ในบริเวณธนาคารถึงแม้ว่าจะมีโอกาสในการพบเหยื่อ แต่ก็ไม่มีโอกาสในการลงมือและหลบหนีแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในบริเวณสถานที่เหล่านี้มักจะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยตรวจตราดูแลอยู่เสมอจึงทำให้ช่องโอกาสในการก่อเหตุรุนแรงในลักษณะประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายหมดไปเหลือเพียงช่องโอกาสในการประทุษร้ายต่อทรัพย์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

5.3.4 สภาพแวดล้อมในการก่อเหตุ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.30 จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการก่อเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์มากที่สุดได้แก่ บริเวณที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน เนื่องจากสภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดโอกาสในการพบเหยื่อ ลงมือก่อเหตุ ตลอดจนหลบหนีการจับกุมได้มากที่สุด ถัดมาเป็นบริเวณที่มีตึกซึ่งถึงแม้จะไม่เอื้อต่อโอกาสในการพบเหยื่อมากนักแต่ก็ทำให้ผู้ก่อเหตุสามารถลงมือก่อเหตุ รวมทั้งหลบหนีการจับกุมได้โดยสะดวก ส่วนสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่เหลือไม่ค่อยสนับสนุนให้เกิดโอกาสในการประกอบอาชญากรรมมากนัก

จากตารางที่ 5.31 ถึงแม้ว่าเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยกว่าเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในเกือบทุกสภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตามหากจัดลำดับสภาพแวดล้อมเหล่านี้ตามโอกาสที่เอื้ออำนวยในการก่อเหตุจะพบว่าค่อนข้างมีความสอดคล้องกันในคดีทั้ง 2 ประเภท กล่าวคือ สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการก่อเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมากที่สุดคือบริเวณที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน ลำดับถัดมาในกรณีของโอกาสในการพบเหยื่อได้แก่บริเวณที่อยู่ห่างไกลจาก สน. ส่วนในกรณีของโอกาสในการลงมือก่อเหตุและหลบหนีการจับกุมได้แก่ บริเวณที่มีด

ทั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสังเกตว่าบริเวณที่อยู่ใกล้ สน. ค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อการก่อเหตุในคดีทั้ง 2 ประเภท โดยเฉพาะในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายซึ่งผู้ก่อเหตุเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถลงมือก่อเหตุและหลบหนีการจับกุมในบริเวณที่อยู่ใกล้ สน. ได้เลย ในทางกลับกันบริเวณที่อยู่ห่างไกลจาก สน. ค่อนข้างเอื้ออำนวยต่อโอกาสในการก่อเหตุในคดีทั้ง 2 ประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการหลบหนีการจับกุมในกรณีที่ก่อเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ตารางที่ 5.28 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณต่างๆ

บริเวณ	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
ริมถนน (ฟุตบอล)	2.47	มาก	2.34	น้อย	2.44	มาก
บนถนน	2.21	น้อย	2.11	น้อย	2.17	น้อย
ในซอยตัน	2.06	น้อย	2.14	น้อย	2.03	น้อย
ในซอยซึ่งเชื่อมต่อระหว่างถนน 2 สายสามารถใช้ เป็นทางลัดได้	2.33	น้อย	2.37	มาก	2.39	มาก
ในซอยที่มีซอยแยกเชื่อมต่อหลายจุดสามารถใช้ เป็นทางลัดได้	2.43	มาก	2.45	มาก	2.44	มาก
บนสะพานลอยคนข้าม	2.17	น้อย	2.12	น้อย	2.14	น้อย
ใต้สะพานลอยคนข้าม	2.10	น้อย	2.12	น้อย	2.10	น้อย
ใต้สะพาน	2.14	น้อย	2.12	น้อย	2.15	น้อย
ป้ายรถประจำทางที่มีคนน้อย	2.16	น้อย	2.21	น้อย	2.26	น้อย
ป้ายรถประจำทางที่มีคนหนาแน่น	2.06	น้อย	1.99	น้อย	1.94	น้อย
สวนสาธารณะ	2.23	น้อย	2.25	น้อย	2.21	น้อย
ปั้มน้ำมัน	2.00	น้อย	2.00	น้อย	2.07	น้อย

ตารางที่ 5.28 (ต่อ)

บริเวณ	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
หน้าศูนย์การค้า	2.36	มาก	2.17	น้อย	2.24	น้อย
ในศูนย์การค้า	2.16	น้อย	1.98	น้อย	2.01	น้อย
ธนาคาร	2.01	น้อย	1.90	น้อย	1.90	น้อย
สถานที่ที่มีการก่อสร้าง	1.93	น้อย	1.99	น้อย	2.03	น้อย
ในตลาดสด	2.18	น้อย	2.14	น้อย	2.07	น้อย
ในตลาดนัด	2.22	น้อย	2.09	น้อย	2.03	น้อย
ในวัดหรือศาสนสถาน	1.91	น้อย	2.00	น้อย	2.00	น้อย
ในสถานที่ราชการ	1.81	น้อย	1.81	น้อย	1.76	น้อย
ห้องน้ำสาธารณะ	2.05	น้อย	2.13	น้อย	2.10	น้อย
ลานจอดรถ	2.26	น้อย	2.30	น้อย	2.30	น้อย
อาคารจอดรถ	2.19	น้อย	2.18	น้อย	2.22	น้อย
สถานีขนส่ง	2.15	น้อย	2.07	น้อย	2.09	น้อย
สถานีรถไฟฟ้า BTS	2.02	น้อย	1.94	น้อย	1.83	น้อย
สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน	1.95	น้อย	1.92	น้อย	1.91	น้อย
ที่ว่าง	2.11	น้อย	2.12	น้อย	2.11	น้อย

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.29 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในบริเวณต่างๆ

บริเวณ	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
ริมถนน (ฟุตบาท)	2.34	น้อย	2.18	น้อย	2.23	น้อย
บนถนน	2.06	น้อย	1.99	น้อย	2.15	น้อย
ในซอยตัน	1.98	น้อย	1.96	น้อย	1.79	น้อย
ในซอยซึ่งเชื่อมต่อระหว่างถนน 2 สายสามารถใช้ เป็นทางลัดได้	2.26	น้อย	2.21	น้อย	2.29	น้อย
ในซอยที่มีซอยแยกเชื่อมต่อหลายจุดสามารถใช้ เป็นทางลัดได้	2.33	น้อย	2.28	น้อย	2.39	มาก
บนสะพานลอยคนข้าม	2.02	น้อย	1.93	น้อย	1.88	น้อย
ใต้สะพานลอยคนข้าม	1.88	น้อย	1.90	น้อย	1.87	น้อย
ใต้สะพาน	1.99	น้อย	2.05	น้อย	2.06	น้อย
ป้ายรถประจำทางที่มีคนน้อย	2.07	น้อย	2.09	น้อย	2.08	น้อย
ป้ายรถประจำทางที่มีคนหนาแน่น	1.97	น้อย	1.80	น้อย	1.94	น้อย
สวนสาธารณะ	2.13	น้อย	2.11	น้อย	2.26	น้อย
ปั้มน้ำมัน	1.99	น้อย	1.97	น้อย	2.09	น้อย

ตารางที่ 5.29 (ต่อ)

บริเวณ	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
หน้าศูนย์การค้า	2.21	น้อย	1.95	น้อย	2.08	น้อย
ในศูนย์การค้า	1.95	น้อย	1.74	น้อย	1.86	น้อย
ธนาคาร	1.73	น้อย	1.61	ไม่มีโอกาส	1.67	ไม่มีโอกาส
สถานที่ที่มีการก่อสร้าง	1.88	น้อย	1.90	น้อย	2.12	น้อย
ในตลาดสด	2.13	น้อย	1.89	น้อย	2.02	น้อย
ในตลาดนัด	2.10	น้อย	1.97	น้อย	2.01	น้อย
ในวัดหรือศาสนสถาน	1.77	น้อย	1.78	น้อย	1.92	น้อย
ในสถานที่ราชการ	1.57	ไม่มีโอกาส	1.54	ไม่มีโอกาส	1.60	ไม่มีโอกาส
ห้องน้ำสาธารณะ	1.90	น้อย	2.02	น้อย	2.06	น้อย
ลานจอดรถ	2.11	น้อย	2.12	น้อย	2.16	น้อย
อาคารจอดรถ	2.04	น้อย	2.03	น้อย	2.09	น้อย
สถานีขนส่ง	2.05	น้อย	1.98	น้อย	2.00	น้อย
สถานีรถไฟฟ้า BTS	1.87	น้อย	1.82	น้อย	1.80	น้อย
สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน	1.91	น้อย	1.73	น้อย	1.78	น้อย
ที่ว่าง	1.88	น้อย	1.90	น้อย	2.09	น้อย

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.30 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในสภาพแวดล้อมต่างๆ

สภาพแวดล้อม	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
บริเวณที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน	2.37	มาก	2.46	มาก	2.57	มาก
บริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใคร ให้ประโยชน์	2.06	น้อย	2.16	น้อย	2.27	น้อย
บริเวณที่สกปรกมีขยะเลอะเทอะ	1.84	น้อย	1.93	น้อย	2.10	น้อย
บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน	2.19	น้อย	2.07	น้อย	1.98	น้อย
บริเวณที่คนอยู่กันอย่างแออัด	2.11	น้อย	2.06	น้อย	1.94	น้อย
บริเวณที่มีการจราจรติดขัด	1.97	น้อย	1.81	น้อย	1.79	น้อย
บริเวณที่มีการจราจรคล่องตัว	2.05	น้อย	2.02	น้อย	2.04	น้อย
บริเวณที่มีดี มีไฟส่องสว่างน้อย หรือไม่มีไฟส่องสว่าง	2.27	น้อย	2.40	มาก	2.41	มาก
บริเวณที่อยู่ใกล้สถานีตำรวจ	1.93	น้อย	1.83	น้อย	1.75	น้อย
บริเวณที่อยู่ห่างไกลจากสถานีตำรวจ	2.34	น้อย	2.31	น้อย	2.25	น้อย

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

ตารางที่ 5.31 โอกาสในการก่อคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในสภาพแวดล้อมต่างๆ

สภาพแวดล้อม	โอกาสในการพบเหยื่อ		โอกาสในการลงมือ		โอกาสในการหลบหนี	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของโอกาส
บริเวณที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน	2.29	น้อย	2.37	มาก	2.50	มาก
บริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใครใช้ประโยชน์	1.95	น้อย	2.23	น้อย	2.34	น้อย
บริเวณที่สกปรกมีขยะเลอะเทอะ	1.65	ไม่มีโอกาส	1.84	น้อย	1.94	น้อย
บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน	2.06	น้อย	1.80	น้อย	1.92	น้อย
บริเวณที่คนอยู่กันอย่างแออัด	2.13	น้อย	1.94	น้อย	1.99	น้อย
บริเวณที่มีการจราจรติดขัด	1.83	น้อย	1.74	น้อย	1.82	น้อย
บริเวณที่มีการจราจรคล่องตัว	1.85	น้อย	1.86	น้อย	2.06	น้อย
บริเวณที่มีไฟส่องสว่างน้อยหรือไม่มีไฟส่องสว่าง	2.17	น้อย	2.33	น้อย	2.42	มาก
บริเวณที่อยู่ใกล้สถานีตำรวจ	1.68	น้อย	1.61	ไม่มีโอกาส	1.60	ไม่มีโอกาส
บริเวณที่อยู่ห่างไกลจากสถานีตำรวจ	2.21	น้อย	2.28	น้อย	2.36	มาก

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

กล่าวโดยสรุป ช่วงเวลาที่เฝ้าอำนวยความสะดวกการประกอบอาชีพการประมงประมงรายต่อทรัพย์สินมากที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลาค่ำถึงดึก (20.01-04.00 น.) ในย่านสถานบันเทิง และย่านที่พักอาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลางขึ้นไป ตรงบริเวณฟุตบอลาภิรมณและชอยทางลัดที่เปลี่ยวและมีด ขณะที่ในส่วนของการประกอบอาชีพการประมงรายต่อชีวิตร่างกายก็มีลักษณะที่ไม่แตกต่างไปจากนี้มากนัก กล่าวคือ ช่วงเวลาที่เฝ้าอำนวยความสะดวกการก่อเหตุมากที่สุดยังคงเป็นช่วงเวลาค่ำถึงดึก (20.01-04.00 น.) แต่ย่านจะมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง กล่าวคือ นอกเหนือจากย่านสถานบันเทิงที่มีโอกาสก่อเหตุมากที่สุดเหมือนกันแล้ว ย่านที่เหลือจะเป็นย่านสถานบริการ และย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานหาเช้ากินค่ำ แต่อย่างไรก็ตามบริเวณฟุตบอลาภิรมณ และชอยทางลัดที่เปลี่ยวและมีดก็ยังคงเป็นองค์ประกอบที่เฝ้าอำนวยความสะดวกการก่อเหตุประมงรายต่อชีวิตร่างกายตามมุมมองของผู้กระทำผิด เช่นเดียวกับกรณีของการก่อเหตุประมงรายต่อทรัพย์สิน

5.4 เหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้นจริง

เนื้อหาที่จะนำเสนอในหัวข้อนี้เป็นการสรุปสาระสำคัญจากตารางที่ 5.32 - 5.35 ซึ่งกล่าวถึงพฤติกรรมของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการวางแผนในการก่อเหตุ การเลือกสถานที่ก่อเหตุ ความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ การรับรู้เกี่ยวกับ สน. ที่รับผิดชอบจุดเกิดเหตุ ระยะทางระหว่างสถานที่ก่อเหตุกับที่ทำการของ สน. ย่านที่ลงมือก่อเหตุ บริเวณที่ลงมือก่อเหตุ และสภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ทำการก่อเหตุ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.4.1 การวางแผนในการก่อเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.32 พบว่า การกระทำผิดโดยรวมส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นโดยความบังเอิญหรือเป็นการสบโอกาสโดยมีสัดส่วนถึง 3 ใน 4 ของการก่อเหตุทั้งหมด และไม่ว่าจะเป็นการก่อเหตุในคดีประมงรายต่อทรัพย์สินหรือประมงรายต่อชีวิตร่างกายก็ตามส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นจากความบังเอิญหรือเป็นการสบโอกาสเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่กระทำผิดในคดีประมงรายต่อทรัพย์สินได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้ามากกว่าผู้ที่กระทำผิดในคดีประมงรายต่อชีวิตร่างกายกว่า 2 เท่าตัวหากพิจารณาในรูปอัตราส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดในคดีแต่ละประเภท และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) สามารถสรุปได้ว่าผู้ที่กระทำผิดในคดีที่แตกต่างกันมีการเตรียมการหรือการวางแผนที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับที่กำหนด 0.05

5.4.2 การเลือกสถานที่ก่อเหตุ

จากตารางที่ 5.32 จะเห็นได้ว่ากว่า 3 ใน 4 ของการกระทำผิดทั้งหมดเกิดขึ้นโดยไม่ได้เลือกสถานที่ก่อเหตุไว้ล่วงหน้าแต่เป็นการสบโอกาสโดยบังเอิญ อย่างไรก็ตามผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มีการเลือกสถานที่ก่อเหตุไว้ล่วงหน้ามากกว่าผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายเกือบ 2 เท่าตัวหากพิจารณาในรูปอัตราส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดในคดีแต่ละประเภทและเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ สามารถสรุปได้ว่าผู้ที่กระทำผิดในคดีที่ต่างกันมีการเตรียมการเกี่ยวกับสถานที่ก่อเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับที่กำหนด 0.05

5.4.3 ความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ

จากตารางที่ 5.32 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุเป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นย่านที่เดินทางผ่านไปมาอยู่เสมอหรือไม่ก็เป็นย่านที่พักอาศัย ย่านที่ทำงาน ย่านที่ไปจับจ่ายใช้สอยเป็นประจำ และย่านที่เคยก่อเหตุมาก่อนตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายคดีเปรียบเทียบกันจะพบความแตกต่าง คือ ผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมีการกระทำผิดในย่านที่พักอาศัยของตนเองในสัดส่วนที่มากกว่ากรณีของผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์กว่า 2 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของ Jeffery (อ้างถึงในประชัย เปี่ยมสมบุรณ์, 2545: 7) ที่กล่าวว่า การประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักเกิดโดยคนรู้จักหรือญาติพี่น้อง ในส่วนของผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มีสัดส่วนของการกระทำผิดในย่านที่ทำงานของตนเองมากกว่ากรณีของผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายเกือบ 2 เท่า เนื่องจากผู้ก่อเหตุมักจะทราบการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ตลอดจนพฤติกรรมของผู้ที่ทำงานหรือพักอาศัยในย่านดังกล่าวเป็นอย่างดี ทำให้สามารถก่อเหตุได้ง่ายขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ สามารถสรุปได้ว่าผู้ที่กระทำผิดในคดีที่ต่างกันจะมีลักษณะความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับที่กำหนด 0.05

ตารางที่ 5.32 การวางแผน สถานที่ก่อเหตุ และความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ
ของผู้กระทำความผิด (หน่วย: ร้อยละ)

รายการ	ประเภทของคดี		รวม
	ทรัพย์สิน	ชีวิตร่างกาย	
การวางแผน			
วางแผนไว้ล่วงหน้า	33.50	12.32	24.85
เกิดขึ้นโดยบังเอิญ/สบโอกาส	66.50	87.68	75.15
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	200	138	338
Chi-Square = 19.616 Sig. = 0.000			
สถานที่ก่อเหตุ			
เลือกไว้ล่วงหน้า	30.96	16.18	24.92
เกิดขึ้นโดยบังเอิญ/สบโอกาส	69.04	83.82	75.08
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	197	136	333
Chi-Square = 9.403 Sig. = 0.002			
ความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ			
เป็นย่านที่พักอาศัย	11.35	26.61	17.48
เป็นย่านที่ทำงาน	20.54	11.29	16.83
เป็นย่านที่ผ่านไปมาอยู่เสมอ	27.03	26.61	26.86
เป็นย่านที่ไปจับจ่ายใช้สอยเป็นประจำ	12.43	8.87	11.00
เป็นย่านที่เคยก่อเหตุมาก่อน	5.41	4.00	4.85
ไม่คุ้นเคย	23.24	22.58	22.98
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	185	124	309
Chi-Square = 14.832 Sig. = 0.011			

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

5.4.4 การรับรู้เกี่ยวกับ สน. ที่รับผิดชอบจุดเกิดเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.33 พบว่า ก่อนลงมือกระทำผิดผู้ก่อเหตุส่วนใหญ่มักจะไม่ทราบ ว่าพื้นที่ก่อเหตุอยู่ในความรับผิดชอบของ สน. ใด แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามประเภทของคดี นอกจากจะพบว่าผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมีสัดส่วนของผู้ที่ทราบมากกว่าผู้ก่อเหตุ ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินแล้ว ยังพบว่าผู้ที่ทราบเหล่านี้มีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ก่อเหตุ ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายทั้งหมด ทั้งนี้เพราะผู้ก่อเหตุในคดีประเภทนี้ส่วนใหญ่จะก่อเหตุใน ย่านที่พักอาศัยของตนเอง และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบ ไคสแควร์ สามารถสรุปได้ว่าผู้ที่กระทำผิดในคดีที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้เกี่ยวกับ สน. ที่รับผิดชอบ จุดเกิดเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับที่กำหนด 0.05

5.4.5 ระยะทางระหว่างสถานที่ก่อเหตุกับที่ทำการของ สน.

จากตารางที่ 5.33 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วผู้ก่อเหตุส่วนใหญ่มักจะลงมือก่อเหตุ ในบริเวณที่อยู่ห่างไกลจากที่ทำการของ สน. แต่เมื่อจำแนกตามประเภทของคดีจะพบ ผลที่แตกต่างกันดังนี้ กล่าวคือ ผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่มักจะไม่ทราบว่า ที่ก่อเหตุอยู่ไกลจากที่ทำการของ สน. มากน้อยเพียงใด ในขณะที่ผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายมักจะลงมือก่อเหตุในบริเวณที่อยู่ไกลจากที่ทำการของ สน. ออกไป อย่างไรก็ดีตาม เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์พบว่า ระยะทาง ระหว่างสถานที่ก่อเหตุในคดีทั้ง 2 ประเภทกับที่ทำการของ สน. ไม่มีความแตกต่างกัน ณ ระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 5.33 การรับรู้เกี่ยวกับสถานที่ก่อเหตุของผู้กระทำความผิด (หน่วย: ร้อยละ)

รายการ	ประเภทของคดี		รวม
	ทรัพย์	ชีวิตร่างกาย	
การทราบว่าเป็นที่ก่อเหตุอยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ใด			
ทราบ	30.69	50.75	39.01
ไม่ทราบ	69.31	49.25	60.99
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	189	134	323
Chi-Square = 13.259 Sig. = 0.000			
ระยะทางระหว่างสถานที่ลงมือก่อเหตุกับที่ทำการของ สน.			
ใกล้	25.00	33.33	28.80
ไกล	36.76	40.35	38.40
ไม่ทราบ	38.24	26.32	32.80
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	136	114	250
Chi-Square = 4.389 Sig. = 0.111			

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

5.4.6 ย่านที่ลงมือก่อเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.34 พบว่า ย่านที่มักมีการลงมือก่อเหตุมากที่สุดในภาพรวม ได้แก่ ย่านที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลาง ฐานะดี และหาเช้ากินค่ำ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามประเภทของคดีพบว่า ย่านที่มักมีการลงมือก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ได้แก่ ย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไป และย่านค้าขาย ส่วนย่านที่มักมีการลงมือก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายได้แก่ ย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะตั้งแต่ระดับปานกลางลงมา และย่านโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้นย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลาง จึงเป็นย่านที่ควรระมัดระวังมากที่สุดเนื่องจากเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทั้ง 2 ประเภท ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่กระทำความผิดในคดีที่แตกต่างกันจะลงมือก่อเหตุในย่านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับที่กำหนด 0.05

ตารางที่ 5.34 ย่านที่ลงมือก่อเหตุ (หน่วย: ร้อยละ)

รายการ	ประเภทของคดี		รวม
	ทรัพย์	ชีวิตร่างกาย	
ย่านที่ลงมือก่อเหตุ			
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะดี	23.84	7.21	17.31
ที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง	18.02	19.82	18.73
ที่อยู่อาศัยของผู้ทำงานหาเช้ากินค่ำ	6.40	23.42	13.07
ชุมชนแออัด	8.14	12.61	9.89
โรงงานอุตสาหกรรม	2.91	10.81	6.01
ค้าขาย	13.37	6.31	10.60
ธุรกิจ	0.58	0.90	0.71
เกษตรกรรม	3.49	4.50	3.89
สถาบันการศึกษา	5.81	1.80	4.24
หน่วยงานราชการ	2.33	1.80	2.12
สถานบริการ	5.23	5.41	5.30
สถานบันเทิง	9.88	5.41	8.13
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	172	111	283

Chi-Square = 42.004 Sig. = 0.000

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

5.4.7 บริเวณที่ลงมือก่อเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.35 พบว่า บริเวณถนนและซอยทางลัดต่างๆ เป็นบริเวณที่ผู้ก่อเหตุมักอาศัยช่องโอกาสในการก่อเหตุมากที่สุดทั้งในกรณีของการประทุษร้ายต่อทรัพย์และประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ จึงได้ข้อสรุปว่าผู้ที่กระทำผิดในคดีที่แตกต่างกันทั้ง 2 ประเภทจะลงมือก่อเหตุในบริเวณที่ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 5.35 บริเวณที่ลงมือก่อเหตุ (หน่วย: ร้อยละ)

รายการ	ประเภทของคดี		รวม
	ทรัพย์สิน	ชีวิตร่างกาย	
บริเวณที่ลงมือก่อเหตุ			
ริมถนน	31.17	28.72	30.24
บนถนน	10.39	9.57	10.08
ในซอยตัน	7.14	12.77	9.27
ในซอยที่เชื่อมต่อระหว่างถนน 2 สายสามารถใช้เป็นทางลัดได้	7.14	13.83	9.68
ในซอยที่มีซอยแยกเชื่อมต่อหลายจุดสามารถใช้เป็นทางลัดได้	12.34	17.02	14.11
บนสะพานลอยคนข้าม	3.25	1.06	2.42
ใต้สะพานลอยคนข้าม	1.95	0.00	1.21
ใต้สะพาน	1.95	0.00	1.21
ป้ายรถประจำทางที่มีคนน้อย	1.95	0.00	1.21
ป้ายรถประจำทางที่มีคนหนาแน่น	1.95	1.06	1.61
สวนสาธารณะ	1.30	4.26	2.42
บิมน้ำมัน	1.30	1.06	1.21
หน้าศูนย์การค้า	1.95	0.00	1.21
ในศูนย์การค้า	1.95	0.00	1.21
ธนาคาร	1.30	1.06	1.21
สถานที่ก่อสร้าง	1.95	3.19	2.42
ในตลาดสด	1.30	2.13	1.61
ในตลาดนัด	1.95	1.06	1.61
ในวัดหรือศาสนสถาน	1.30	1.06	1.21
ในสถานที่ราชการ	1.95	1.06	1.61
ลานจอดรถ	1.95	0.00	1.21
อาคารจอดรถ	1.30	0.00	0.81
ที่ว่าง	1.30	1.06	1.21
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	154	94	248

Chi-Square = 22.792 Sig. = 0.414

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

5.4.8 สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ลงมือก่อเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.36 พบว่า ลักษณะของสภาพแวดล้อมที่นิยมใช้เป็นที่ลงมือก่อเหตุอาชญากรรมมากที่สุดในภาพรวมได้แก่ บริเวณที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน โดยผู้ก่อเหตุเกือบ 1 ใน 3 ก่อเหตุภายใต้สภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้ รองลงมาเป็นบริเวณที่มีคนพลุกพล่าน และบริเวณที่มีดีตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามประเภทของคดีจะสังเกตเห็นลักษณะที่ต่างกันพอสมควรระหว่างคดีทั้ง 2 ประเภทเหล่านี้ กล่าวคือในกรณีของคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มักจะมีการลงมือก่อเหตุในบริเวณที่เปลี่ยว บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน และบริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใครใช้ประโยชน์ ตามลำดับ ขณะที่การก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะมีการลงมือก่อเหตุในบริเวณที่มีคนพลุกพล่าน บริเวณที่เปลี่ยว และบริเวณที่มีดี ตามลำดับ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคดีโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ จึงสามารถสรุปได้ว่า ผู้กระทำความผิดในคดีที่ต่างกันจะลงมือก่อเหตุในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับที่กำหนด 0.05

ตารางที่ 5.36 สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ลงมือก่อเหตุ (หน่วย: ร้อยละ)

รายการ	ประเภทของคดี		รวม
	ทรัพย์	ชีวิตร่างกาย	
สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ลงมือก่อเหตุ			
บริเวณที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน	32.54	24.27	29.41
บริเวณที่มีอาคารร้างหรือที่ดินที่ไม่มีใครใช้ประโยชน์	13.61	3.88	9.93
บริเวณที่สกปรกมีขยะเลอะเทอะ	2.96	1.94	2.57
บริเวณที่มีคนพลุกพล่าน	18.34	31.07	23.16
บริเวณที่คนอยู่กันอย่างแออัด	7.10	13.59	9.56
บริเวณที่มีการจราจรติดขัด	4.73	0.97	3.31
บริเวณที่มีการจราจรคล่องตัว	10.06	7.77	9.19
บริเวณที่มีดี มีไฟส่องสว่างน้อย หรือไม่มีไฟส่องสว่าง	10.65	16.50	12.87
รวม	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	169	103	272

Chi-Square = 19.949 Sig. = 0.006

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการสบโอกาส แต่อย่างไรก็ตาม ผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์จะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้ามากกว่าผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ซึ่งรวมถึงการเลือกสถานที่ก่อเหตุด้วย ทั้งนี้ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่จะมีความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุเป็นอย่างดี คือนอกจากจะเป็นย่านที่เดินทางผ่านไปมาอยู่เสมอแล้ว ผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มักจะก่อเหตุในย่านที่ทำงานของตน ในขณะที่ผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะก่อเหตุในย่านที่พักอาศัยของตน ดังนั้นผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจึงมีการตระหนักรู้ว่าตนเองอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน.ใดมากกว่า และเลือกที่จะลงมือก่อเหตุในบริเวณที่อยู่ห่างไกลจากที่ทำการของ สน.มากกว่า โดยมักจะก่อเหตุในย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะระดับปานกลางลงมา และย่านโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งแตกต่างจากผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่มักก่อเหตุในย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะระดับปานกลางขึ้นไป และย่านค้าขาย แต่อย่างไรก็ตามผู้ก่อเหตุในคดีทั้ง 2 ประเภทนี้นิยมลงมือก่อเหตุบริเวณริมถนนและซอยทางลัดต่างๆ เช่นเดียวกัน โดยผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มักจะลงมือก่อเหตุในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยว ในขณะที่ผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะลงมือก่อเหตุในสภาพแวดล้อมที่พลุกพล่าน

5.5 ปัจจัยที่ผู้กระทำผิดคำนึงถึงในการก่อเหตุ

จากตารางที่ 5.37 จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วปัจจัยที่ผู้ก่อเหตุคำนึงถึงมากที่สุดในการก่อเหตุได้แก่ เส้นทางหลบหนีโดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.45 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน รองลงมาเป็นความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ และระยะห่างจากที่ทำการของ สน.ซึ่งมีระดับการคำนึงถึงใกล้เคียงกันพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ย 2.33 และ 2.32 คะแนน ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามประเภทของคดีนอกจากจะเห็นถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่แตกต่างกันแล้ว ยังได้เห็นถึงระดับการคำนึงถึงในแต่ละปัจจัยที่ผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์จะคำนึงถึงมากกว่าผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ทั้งนี้เนื่องจากผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์จะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้ามากกว่าผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายดังผลการศึกษาที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 5.4.1 ดังนั้นในการวางแผนจึงครอบคลุมถึงการพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ด้วยเช่นกัน โดยปัจจัยที่ผู้ก่อเหตุคำนึงถึงอย่างมากในการก่อเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์ได้แก่ เส้นทางหลบหนี ระยะห่างจากที่ทำการของ สน. และประเด็นเกี่ยวกับการสอดส่องดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในกรณีของสายตรวจ และการตั้งด่านตรวจ ส่วนผู้ก่อเหตุในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจะคำนึงถึงความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ เส้นทางหลบหนี และระยะห่างจากที่ทำการของ สน.เป็นหลัก แต่ก็มีระดับของการคำนึงถึงที่ไม่มากนัก

ตารางที่ 5.37 ปัจจัยที่คำนึงถึงในการลงมือกระทำผิด

ปัจจัย	คติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน		คติประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย		คติรวม	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับการคำนึง	คะแนนเฉลี่ย	ระดับการคำนึง	คะแนนเฉลี่ย	ระดับการคำนึง
ฐานะทางเศรษฐกิจของคนส่วนใหญ่ในย่าน	2.23	น้อย	1.88	น้อย	2.09	น้อย
ความผูกพันกันของคนในย่าน	2.18	น้อย	2.16	น้อย	2.17	น้อย
ความระมัดระวังตัวของเหยื่อ	2.29	น้อย	2.13	น้อย	2.23	น้อย
ความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อเหตุ	2.34	น้อย	2.31	น้อย	2.33	น้อย
ระยะทางใกล้/ไกลจากสถานีตำรวจ	2.38	มาก	2.23	น้อย	2.32	น้อย
ความเร็วในการเดินทางมาถึงจุดเกิดเหตุ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	2.35	น้อย	2.15	น้อย	2.28	น้อย
การตรวจตราของตำรวจสายตรวจ	2.37	มาก	2.15	น้อย	2.28	น้อย
ด่านตรวจ	2.37	มาก	2.07	น้อย	2.26	น้อย
สถานีตำรวจย่อย	2.34	น้อย	2.10	น้อย	2.25	น้อย
เส้นทางหลบหนี	2.56	มาก	2.28	น้อย	2.45	มาก

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามนักโทษเด็ดขาด

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (โดยคะแนน 2.36 – 3.00 = มีโอกาสมาก, คะแนน 1.68 – 2.35 = มีโอกาสน้อย และคะแนน 1.00 – 1.67 = ไม่มีโอกาส)

5.6 เปรียบเทียบสภาพแวดล้อมอาชญากรรมตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้กระทำผิด และเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้นจริง

ในหัวข้อนี้จะนำความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อสภาพแวดล้อมอาชญากรรม ได้แก่ ย่านที่เกิดเหตุ บริเวณที่เกิดเหตุ สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ มาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้กระทำผิด รวมทั้งเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้นจริง โดยจำแนกตามประเภทของคดีอาชญากรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.6.1 กรณีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์

5.6.1.1 ย่านที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 5.38 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้กระทำผิด ตลอดจนเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง พบว่าค่อนข้างมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือในกรณีของอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์ตามมุมมองที่เกิดจากประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า ย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลางและย่านค้าขายเป็นย่านที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งทั้ง 2 ย่านนี้มักจะเป็นย่านที่มีการลงมือก่อเหตุจริงจากการสอบถามผู้กระทำผิด นอกจากนี้ย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลางยังเป็นย่านที่มีโอกาสพบเหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสมค่อนข้างมาก รวมทั้งเอื้ออำนวยต่อการลงมือก่อเหตุ และหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามมุมมองของผู้กระทำผิด

5.6.1.2 บริเวณที่เกิดเหตุ

ตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์มักเกิดขึ้นบริเวณพุทธบาทริมถนนและซอยทางลัด ซึ่งบริเวณเหล่านี้ตามมุมมองของผู้กระทำผิดเห็นว่าเป็นบริเวณที่เอื้ออำนวยต่อการพบเหยื่อ ลงมือก่อเหตุ และหลบหนีการจับกุม ดังนั้นเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่เกิดขึ้นจริงจึงมักเกิดขึ้นในบริเวณเหล่านี้ (ตารางที่ 5.38)

5.6.1.3 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ

สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่มักเกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แก่ บริเวณที่เปลี่ยว มืด และพลุกพล่าน ตามลำดับ ซึ่งบริเวณที่เปลี่ยวและมืดนี้ เอื้ออำนวยต่อการพบเหยื่อจนถึงขั้นลงมือก่อเหตุและหลบหนีการจับกุมด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ในสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงยังพบว่าผู้ก่อเหตุมักจะทำการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินกับเหยื่อในบริเวณที่เปลี่ยวเป็นหลักอีกด้วย ดังนั้นบริเวณที่เปลี่ยวจึงเป็นบริเวณที่อันตรายที่สุดตามมุมมองของอาชญากรรมประเภทนี้ (ตารางที่ 5.38)

5.6.2 กรณีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

5.6.2.1 ย่านที่เกิดเหตุ

ในกรณีของอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายก็ค่อนข้างมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดเห็นและสถานการณ์จริงเช่นเดียวกับกรณีของอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่เห็นว่าเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักเกิดขึ้นในย่านที่อยู่อาศัยของพนักงานหาเข้ากินค้ำ ชุมชนแออัด และที่อยู่อาศัยของผู้มีฐานะปานกลาง ตามลำดับ ซึ่งย่านที่พักอาศัยเหล่านี้ล้วนเป็นย่านที่ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ลงมือก่อเหตุในสถานการณ์จริงเช่นกัน นอกจากนี้ย่านที่อยู่อาศัยของพนักงานหาเข้ากินค้ำยังเป็นย่านที่ค่อนข้างเอื้ออำนวยต่อการพบเหยื่อลงมือก่อเหตุ และหลบหนีการจับกุมตามความคิดเห็นของผู้กระทำผิดอีกด้วย (ตารางที่ 5.38)

5.6.2.2 บริเวณที่เกิดเหตุ

บริเวณฟุตบอลสนามและซอยทางลัด นอกจากจะเป็นบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ยังเป็นบริเวณที่ผู้ก่อเหตุรู้สึกว่ายี่เอื้ออำนวยต่อการพบเหยื่อ ลงมือก่อเหตุ และหลบหนีการจับกุม ซึ่งนำไปสู่การลงมือก่อเหตุจริงในบริเวณเหล่านี้อีกด้วย (ตารางที่ 5.38)

5.6.2.3 สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ

ถึงแม้ว่าสภาพแวดล้อมที่แออัดซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจคิดว่าเสี่ยงต่อการเกิดเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมากที่สุดจะไม่ใช่อากาศแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการก่อเหตุ

ตามความคิดเห็นของผู้กระทำผิดมากนัก รวมทั้งไม่ใช่สภาพแวดล้อมที่ผู้กระทำผิดนิยมลงมือก่อเหตุ ในสถานการณ์จริง แต่อย่างไรก็ตามสภาพแวดล้อมใน 2 ลำดับถัดมาตามมุมมองของ เจ้าหน้าที่ตำรวจคือ สภาพแวดล้อมที่พลุกพล่านและมีดีก็ยิ่งถือได้ว่าเป็นสภาพแวดล้อมที่ผู้กระทำผิด นิยมก่อเหตุในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ความมีดียังเอื้ออำนวยต่อโอกาสในการพบเหยื่อ โอกาสในการลงมือก่อเหตุจนกระทั่งหลบหนีการจับกุมตามความคิดเห็นของผู้กระทำผิดอีกด้วย (ตารางที่ 5.38)

ตารางที่ 5.38 เปรียบเทียบความคิดเห็นและเหตุการณ์จริงในกรณีของอาชญากรรมประทุษร้าย ต่อทรัพย์และอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

สถานที่เกิดเหตุ อาชญากรรม	ความคิดเห็น				เหตุการณ์จริง
	ตำรวจ	ผู้กระทำผิด			
		โอกาส ในการพบเหยื่อ	โอกาส ในการลงมือ	โอกาส ในการหลบหนี	
กรณีประทุษร้าย ต่อทรัพย์					
ย่าน	- ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะปานกลาง - ค้าขาย - ชุมชนแออัด	- ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะดี - สถานบันเทิง - ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะปานกลาง	- สถานบันเทิง - ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะปานกลาง - ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะดี	- สถานบันเทิง - ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะปานกลาง - ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะดี	- ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะดี - ที่อยู่อาศัยของ ผู้มีฐานะปานกลาง - ค้าขาย
บริเวณ	- พุดบาทริมถนน - ซอยลัด - ป้ายรถประจำทาง ที่มีคนน้อย	- พุดบาทริมถนน - ซอยลัด - สวนสาธารณะ	- ซอยลัด - พุดบาทริมถนน - สวนสาธารณะ	- พุดบาทริมถนน - ซอยลัด - ป้ายรถประจำทาง ที่มีคนน้อย	- พุดบาทริมถนน - ซอยลัด - ซอยตัน
สภาพแวดล้อม	- เปลี่ยว - มีด - พลุกพล่าน	- เปลี่ยว - ห่างไกลจาก สน. - มีด	- เปลี่ยว - มีด - ห่างไกลจาก สน.	- เปลี่ยว - มีด - รกร้าง	- เปลี่ยว - พลุกพล่าน - รกร้าง

ตารางที่ 5.38 (ต่อ)

สถานที่เกิดเหตุ อาชญากรรม	ความคิดเห็น				เหตุการณ์จริง
	ตำรวจ	ผู้กระทำผิด			
		โอกาส ในการพบเหยื่อ	โอกาส ในการลงมือ	โอกาส ในการหลบหนี	
กรณีประทุษร้าย ต่อชีวิตร่างกาย					
ย่าน	- ที่อยู่อาศัยของผู้ ทำงานหาเช้ากินค่ำ - ชุมชนแออัด - ที่อยู่อาศัยของผู้ มีฐานะปานกลาง	- สถาบันเทิง - สถาบันบริการ	- สถาบันเทิง - สถาบันบริการ	- สถาบันเทิง - สถาบันบริการ	- ที่อยู่อาศัยของผู้ ทำงานหาเช้ากินค่ำ - ที่อยู่อาศัยของผู้ มีฐานะปานกลาง - ชุมชนแออัด
บริเวณ	- พุทธาภิรมณน - ซอยทางลัด - สถานที่ก่อสร้าง	- พุทธาภิรมณน - ซอยทางลัด - หน้าศูนย์การค้า	- ซอยทางลัด - พุทธาภิรมณน - ลานจอดรถ	- ซอยทางลัด - สวนสาธารณะ - พุทธาภิรมณน	- พุทธาภิรมณน - ซอยทางลัด - ซอยตัน
สภาพแวดล้อม	- แออัด - พลุพถ่าน - มีด	- เปลี่ยว - ห่างไกลจาก สน. - มีด	- เปลี่ยว - มีด - ห่างไกลจาก สน.	- เปลี่ยว - มีด - ห่างไกลจาก สน.	- พลุพถ่าน - เปลี่ยว - มีด

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจและนักโทษเด็ดขาด

กล่าวโดยสรุป เมื่อนำความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อสภาพแวดล้อมอาชญากรรม ได้แก่ ย่านที่เกิดเหตุ บริเวณที่เกิดเหตุ สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ มาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้กระทำผิด รวมทั้งเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้นจริงพบว่าม็อด์ประกอบที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ในกรณีของอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจะมีความเสี่ยงสูงในย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลาง บริเวณพุทธาภิรมณนและซอยทางลัดที่เปลี่ยว ส่วนในกรณีของอาชญากรรมประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจะมีความเสี่ยงสูงในย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานหาเช้ากินค่ำ บริเวณพุทธาภิรมณนและซอยทางลัดที่มีด

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในหัวข้อที่ผ่านมาของบทนี้เป็นประเด็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ส่วนผลการวิเคราะห์ที่จะกล่าวในหัวข้อต่อจากนี้จะเป็นประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

5.7 ขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน.

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนเกี่ยวกับขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. และระยะเวลาในการเดินทางมาถึงจุดเกิดเหตุ โดยเป็นการสรุปสาระสำคัญจากตารางที่ 5.39 - 5.43 ตามลำดับ ดังนี้

5.7.1 มุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จากตารางที่ 5.39 สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ คือร้อยละ 90.93 มีความคิดเห็นว่ขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. มีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยให้เหตุผลที่สอดคล้องกันว่าขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ที่มีขนาดใหญ่เกินกว่ากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากจะทำให้การตรวจตราดูแลไม่ทั่วถึงจากจำนวนความถี่ในการตรวจที่น้อยกว่าที่ควรจะเป็นแล้ว ยังทำให้การเดินทางไปที่เกิดเหตุเพื่อระงับเหตุเป็นไปอย่างล่าช้า และอาจส่งผลให้การรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความยากลำบากอีกด้วย แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของพื้นที่ด้วยว่ามีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด

เมื่อพิจารณาลึกลงไปใน สน. ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ให้ข้อมูลปฏิบัติงานอยู่ (ตารางที่ 5.40) ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ คือร้อยละ 51.79 จะมีความคิดเห็นว่ขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่มีขนาดที่เหมาะสมอยู่แล้ว แต่ก็ยังมีเจ้าหน้าที่ตำรวจในบาง บก.น. รู้สึกว่ สน. ของตนมีขนาดพื้นที่ใหญ่เกินไป โดย บก.น. เหล่านี้ได้แก่ บก.น. 2 ร้อยละ 60.38 บก.น. 3 ร้อยละ 70.18 บก.น. 4 ร้อยละ 71.05 และ บก.น. 9 ร้อยละ 55.32 ซึ่งจากข้อมูลสภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษาในบทที่ 4 พบว่ สน. ใน บก.น. เหล่านี้มีพื้นที่ขนาดกลางขึ้นไปเกือบทั้งหมด โดยจำนวนพื้นที่เฉลี่ยของ สน. ใน บก.น. เหล่านี้มีค่าสูงเป็น 4 ลำดับแรกเมื่อเปรียบเทียบกับ บก.น. ทั้งหมด (ตารางที่ 4.8) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาระยะทางระหว่างสถานที่เกิดเหตุกับที่ทำการของ สน. (ตารางที่ 5.41) ก็ยังพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจใน บก.น. ต่างๆ ส่วนใหญ่รู้สึกว่ที่เกิดเหตุบางแห่งอยู่ไกลจากที่ทำการของ สน. มากเกินไป โดยเฉพาะใน บก.น. 2 และ บก.น. 4 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกว่าร้อยละ 70 เกิดความรู้สึกดังกล่าวนี้ เนื่องจากใน 2 บก.น. นี้มีระดับความเจริญและจำนวนประชากรค่อนข้างมากทำให้การเข้าถึงพื้นที่ต่างๆ ไม่สะดวกมากนัก แต่ในขณะเดียวกันกลับมีพื้นที่รับผิดชอบขนาดใหญ่ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ตารางที่ 5.39 ขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. กับประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (อัตราส่วนร้อยละ)

ความคิดเห็น	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ขนาดพื้นที่มีผลต่อประสิทธิภาพ	80.00	98.18	88.46	92.50	84.44	89.19	95.00	98.04	88.00	90.93
ขนาดพื้นที่ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพ	20.00	1.82	11.54	7.50	15.56	10.81	5.00	1.96	12.00	9.07
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	40	55	52	40	45	37	60	51	50	430

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.40 ความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน (อัตราส่วนร้อยละ)

ความคิดเห็น	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีขนาดพื้นที่เล็กเกินไป	2.70	0.00	5.26	0.00	7.32	8.11	1.73	1.96	0.00	2.86
มีขนาดพื้นที่ใหญ่เกินไป	10.81	60.38	70.18	71.05	39.02	13.51	41.38	31.37	55.32	45.34
มีขนาดพื้นที่เหมาะสมอยู่แล้ว	86.49	39.62	24.56	28.95	53.66	78.38	56.89	66.66	44.68	51.79
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	37	53	57	38	41	37	58	51	47	419

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.41 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะทางระหว่างสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมกับที่ทำการของ สน. (อัตราส่วนร้อยละ)

ความคิดเห็น	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
บางจุดอยู่ไกลจากที่ทำการของ สน.	53.66	78.18	65.52	71.79	53.33	22.50	43.33	37.04	55.10	53.74
อยู่ไม่ไกลจากที่ทำการของ สน.	46.34	21.82	34.48	28.21	46.67	77.50	56.67	62.96	44.90	46.26
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	41	55	58	39	45	40	60	54	49	441

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.7.2 มุมมองของประชาชน

จากตารางที่ 5.42 สรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่คือร้อยละ 93.69 มีความคิดเห็นว่าขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน.มีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และเมื่อจำแนกตาม บก.น. ก็ยังพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและประสิทธิภาพดังกล่าว โดยเฉพาะประชาชนใน บก.น. 5 ร้อยละ 96.64 บก.น. 2 ร้อยละ 95.56 และ บก.น. 9 ร้อยละ 94.93

ประชาชนที่คิดว่าขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน.มีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ส่วนใหญ่คือร้อยละ 85.04 มีมุมมองว่าขนาดพื้นที่ที่ใหญ่เกินไปอาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง ในทางกลับกันประชาชนที่คิดว่าขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ส่วนใหญ่คือร้อยละ 61 มีมุมมองว่าถ้าหากมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เพียงพอไม่ว่าขนาดของ สน.จะกว้างใหญ่แค่ไหน ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.43 พบว่าในกรณีที่เกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นไม่ว่าจะที่ใด ประชาชนคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรเดินทางมาถึงจุดเกิดเหตุโดยใช้เวลาเฉลี่ยไม่เกิน 7 นาที 57 วินาที โดยประชาชนใน บก.น. 8 คาดหวังที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุเร็วที่สุดคือ 7 นาที 34 วินาที รองลงมาเป็น บก.น. 2 และ บก.น. 4 ในเวลา 7 นาที 35 วินาที เท่ากัน ในขณะที่ประชาชนใน บก.น. 5 คาดหวังที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุช้าที่สุดคือ 8 นาที 36 วินาที รองลงมาเป็น บก.น. 1 และ บก.น. 6 ในเวลา 8 นาที 30 วินาที และ 8 นาที 27 วินาที ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน.มีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยพื้นที่รับผิดชอบที่มีขนาดใหญ่เกินไปจะทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง และการเดินทางไประงับเหตุเป็นไปอย่างล่าช้า ซึ่งประการหลังนี้ประชาชนคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะต้องเดินทางมาถึงจุดเกิดเหตุโดยใช้เวลาเฉลี่ยประมาณ 8 นาที

ตารางที่ 5.42 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับขนาดพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจกับประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (อัตราส่วนร้อย)

ความคิดเห็น	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
มีผล	92.96	95.56	89.21	94.76	96.64	94.76	93.22	92.03	94.93	93.69
เพราะ										
- ขนาดพื้นที่ใหญ่อาจดูแลไม่ทั่วถึง	86.41	87.40	76.42	87.19	89.04	82.54	88.10	86.44	82.12	85.04
- ขนาดพื้นที่ใหญ่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	12.94	11.80	23.30	12.10	10.96	17.06	11.61	13.30	16.36	14.41
- อื่น ๆ	0.65	0.80	0.28	0.71	0.00	0.40	0.30	0.27	1.52	0.55
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	309	373	352	281	292	252	336	376	330	2,901
ไม่มีผล	7.04	4.44	10.79	5.24	3.36	5.24	6.78	7.46	5.07	6.24
เพราะ										
- ถ้ามีกำลังเจ้าหน้าที่เพียงพอ	50.00	68.18	50.82	50.00	66.67	80.00	73.08	67.50	61.90	61.00
- ถ้ามีงบประมาณสนับสนุนเพียงพอ	37.50	31.82	47.54	50.00	25.00	20.00	19.23	32.50	33.33	35.68
- อื่น ๆ	12.50	0.00	1.64	0.00	8.33	0.00	7.69	0.00	4.76	3.32
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	24	22	61	20	12	15	26	40	21	241
อื่น ๆ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.51	0.00	0.07
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	341	383	343	286	298	267	354	389	335	2,996

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

ตารางที่ 5.43 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเดินทางมาถึงจุดเกิดเหตุเมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกรณีเดินทางโดยรถจักรยานยนต์ (นาที่:วินาที)

ระยะเวลาในการเดินทางมาถึงจุดเกิดเหตุ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เร็วที่สุด	2:30	2:30	2:30	3:00	3:00	3:00	2:30	3:00	2:30	2:30
ช้าที่สุด	20:00	20:00	20:00	20:00	25:00	20:00	20:00	22:30	20:00	25:00
ค่าเฉลี่ย	8:30	7:35	7:56	7:35	8:36	8:27	7:36	7:34	8:01	7:57
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4:05	3:53	4:23	3:28	5:09	4:20	4:39	4:14	4:54	4:23
จำนวนผู้ตอบ	307	372	310	269	282	250	322	366	313	2,791

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

5.8 ปัจจัยที่ควรใช้พิจารณาในการกำหนดขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน.

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้พิจารณาในการกำหนดขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ซึ่งสรุปจากตารางที่ 5.44 และ 5.45 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 5.44 จะเห็นได้ว่าในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับระยะทางและระยะเวลา ในการเข้าถึงจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่รับผิดชอบว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขนาดพื้นที่ของ สน. มากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.20 และ 3.19 คะแนนตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน แต่ในส่วนของประชาชนตามตารางที่ 5.45 กลับเห็นว่าควรพิจารณาจากความหนาแน่นของประชากรและจำนวนคดีอาชญากรรมมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 25.23 และ 24.96 ของรายการความคิดเห็นทั้งหมด ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาในการเดินทางจากที่ทำการของ สน. ไปยังจุดต่างๆ ของพื้นที่รับผิดชอบก็ยังเป็นปัจจัยที่ประชาชนให้ความสำคัญโดยจัดอยู่ใน 3 ลำดับแรกของปัจจัยที่ควรนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. หรือคิดเป็นร้อยละ 15.99 ของรายการความคิดเห็นทั้งหมด

ตารางที่ 5.44 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. (คะแนนเฉลี่ย)

ปัจจัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
จำนวนประชากร	3.22	3.18	2.88	3.36	3.36	3.13	2.97	3.09	3.12	3.13
ความหนาแน่นของประชากร	3.37	3.25	2.91	3.40	3.31	3.00	2.98	3.07	3.12	3.14
ฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่	2.41	2.52	2.66	2.40	2.78	2.68	2.53	2.49	2.40	2.54
ประเภทของย่าน เช่น ย่านการค้า หรือย่านที่อยู่อาศัย เป็นต้น	2.93	2.91	2.75	2.83	3.00	3.03	2.66	2.78	2.71	2.83
ความเจริญของพื้นที่	2.61	2.82	2.64	2.55	2.93	2.83	2.69	2.84	2.55	2.72
จำนวนคดีอาชญากรรม	3.15	3.30	3.04	3.28	3.31	2.85	2.93	3.19	3.17	3.13
ระยะทางในการเข้าถึงจุดต่าง ๆ ในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.20	3.31	3.04	3.35	3.33	3.20	3.10	3.24	3.10	3.20
ระยะเวลาในการเข้าถึงจุดต่าง ๆ ในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.20	3.33	3.05	3.35	3.29	3.20	2.97	3.20	3.22	3.19
ความสะดวกของประชาชนในการเดินทางมาติดต่อกับโรงพัก (สน.)	3.07	3.31	3.09	3.34	3.39	3.00	2.92	3.20	3.12	3.15

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 4 คะแนน

ตารางที่ 5.45 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน. (อัตราส่วนร้อย)

ปัจจัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
การใช้ประโยชน์ที่ดินหลักหรือกิจกรรมหลักของพื้นที่ เช่น ที่อยู่อาศัย ค้าขาย โรงงานอุตสาหกรรม หรือ สถาบันการศึกษา เป็นต้น	11.22	13.02	9.91	13.97	16.87	10.99	12.20	15.08	13.55	12.97
จำนวนคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น	26.42	26.56	21.73	28.41	24.69	24.20	27.30	22.78	23.29	24.96
ความหนาแน่นของประชากร	25.92	27.78	23.18	24.91	26.15	24.94	25.85	23.70	24.76	25.23
ความเจริญของพื้นที่	7.25	7.99	11.82	6.87	7.26	10.00	10.16	6.37	11.60	8.81
ระยะทางจากสถานีตำรวจไปยังจุดต่างๆ ของพื้นที่รับผิดชอบ	7.15	10.42	15.73	11.18	12.29	12.84	11.91	14.07	12.38	12.04
ระยะเวลาในการเดินทางจากสถานีตำรวจไปยัง จุดต่างๆ ของพื้นที่รับผิดชอบ	22.05	14.24	17.64	14.67	12.74	17.04	12.58	18.01	14.42	15.99
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	1,007	1,152	1,100	859	895	810	1,033	1,194	1,026	9,076

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

5.9 ขอบเขตของ สน.

ประเด็นที่จะกล่าวถึงในหัวข้อนี้ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับขอบเขตของ สน. และเปรียบเทียบความชัดเจนระหว่างการแบ่งเขตของ สน. กับการแบ่งเขตการปกครองของ กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และความคิดเห็นของประชาชน โดยเป็นการสรุปสาระสำคัญจากตารางที่ 5.46 ถึงตารางที่ 5.56 ตามลำดับ ดังนี้

5.9.1 มุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จากตารางที่ 5.46 ซึ่งแสดงถึงการรับรู้เกี่ยวกับขอบเขตของ สน. และตารางที่ 5.47 ซึ่งแสดงถึงการสับสนเกี่ยวกับขอบเขตของ สน. จะเห็นได้ว่า ในภาพรวมถึงแม้เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 66.82 จะทราบขอบเขต สน. ของตนเองอย่างชัดเจนแต่ก็ยังมีผู้ที่มีความรู้สึกสับสนอยู่บ้าง โดยมีอยู่ประมาณ 1 ใน 3 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยเฉพาะใน บก.น. 2 ร้อยละ 58.18 บก.น. 3 ร้อยละ 44.64 และ บก.น. 4 ร้อยละ 45 ซึ่งความสับสนเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบมีขนาดกว้างขวางและติดต่อกับหลาย สน. ในขณะที่ไม่มีหลักเกณฑ์ และแนวในการแบ่งเขตทางกายภาพที่ชัดเจน เช่น ถนนหรือคลอง

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.48 ซึ่งแสดงถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับความชัดเจนระหว่างการแบ่งเขตรับผิดชอบของ สน. กับการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจใน บก.น. ส่วนใหญ่รู้สึกว่าไม่มีความชัดเจนทั้งคู่ ยกเว้นในกรณีของ บก.น. 3 บก.น. 5 และ บก.น. 8 ทั้งนี้โดยเฉพาะในกรณีของ บก.น.3 และ บก.น.8 ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 43.14 และร้อยละ 32.08 ตามลำดับ รู้สึกว่าวิธีการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความชัดเจนมากกว่าการแบ่งเขตของ สน. และความรู้สึกเหล่านี้นำไปสู่การแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังตารางที่ 5.49 กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าครึ่งหนึ่งในทั้ง 2 บก.น. นี้เห็นว่าควรแบ่งเขตของ สน. ให้สอดคล้องกับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 5.46 การรับรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับขอบเขตของ สน.ที่ปฏิบัติงานอยู่ (อัตราส่วนร้อยละ)

การรับรู้	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ทราบชัดเจน	70.00	62.27	64.28	47.50	86.36	84.62	75.00	69.09	44.00	66.82
ทราบเป็นส่วนใหญ่	30.00	33.96	33.93	47.50	13.64	15.38	25.00	30.91	48.00	31.12
ไม่ค่อยทราบ	0.00	3.77	1.79	2.50	0.00	0.00	0.00	0.00	8.00	1.83
ไม่ทราบ	0.00	0.00	0.00	2.50	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.23
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	40	53	56	40	44	39	60	55	50	437

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.47 ความสับสนของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับขอบเขตของ สน.ที่ปฏิบัติงานอยู่ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความสับสน	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
เคยรู้สึกสับสน	37.50	58.18	44.64	45.00	18.18	5.00	22.95	30.91	34.69	33.64
ไม่เคยสับสน	62.50	41.82	55.36	55.00	81.82	95.00	77.05	69.09	65.31	66.36
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	40	55	56	40	44	40	61	55	49	440

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.48 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับความชัดเจนระหว่างการแบ่งเขตรับผิดชอบของ สน. กับการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร (อัตราส่วนร้อยละ)

รายการ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
วิธีการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความชัดเจนมากกว่า	16.22	29.63	43.14	23.68	27.28	23.08	15.00	32.08	14.59	25.24
วิธีการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. มีความชัดเจนมากกว่า	16.22	29.63	13.72	13.16	43.18	23.08	13.33	26.42	35.41	23.82
ไม่ชัดเจนทั้งคู่	43.25	37.04	29.41	55.27	22.72	30.77	60.00	30.19	45.84	39.62
ชัดเจนทั้งคู่	24.32	3.70	13.72	7.89	6.82	23.08	11.67	11.32	4.16	11.32
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	37	54	51	38	44	39	60	53	48	424

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.49 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ให้สอดคล้องกับการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร (อัตราส่วนร้อยละ)

รายการ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ไม่ควรแบ่งให้สอดคล้อง	56.76	76.00	45.10	70.27	64.29	47.22	62.07	43.14	56.52	57.84
ควรแบ่งให้สอดคล้อง	43.24	24.00	54.90	29.73	35.71	52.78	37.93	56.86	43.48	42.16
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	37	50	51	37	42	36	58	51	46	408

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.9.2 มุมมองของประชาชน

จากตารางที่ 5.50 สรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่คือร้อยละ 75.61 ทราบดีว่าที่พักอาศัยของตนอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน.ใด โดยเฉพาะประชาชนที่พักอาศัยอยู่ใน บก.น. 5 ร้อยละ 81.33 บก.น. 9 ร้อยละ 79.65 และ บก.น. 7 ร้อยละ 78.81 ในทางกลับกัน บก.น.ที่มีกลุ่มของประชาชนที่ไม่ทราบว่าที่พักอาศัยของตนตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน.ใดมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ บก.น. 3 บก.น. 4 และ บก.น. 2 โดยมีจำนวนมากกว่า 1 ใน 4 ของประชาชนในแต่ละ บก.น. ดังกล่าวหรือคิดเป็นร้อยละ 30.84 ร้อยละ 27.62 และร้อยละ 26.56 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีประชาชนกว่า 1 ใน 3 ที่ไม่ทราบว่าที่ทำการของ สน.ตั้งอยู่ที่ใด โดยเฉพาะประชาชนใน บก.น. 4 ร้อยละ 42.66 บก.น. 1 ร้อยละ 42.23 และ บก.น. 2 ร้อยละ 41.93 แต่อย่างไรก็ตามในภาพรวมแล้วประชาชนกว่าร้อยละ 60 ทราบดีว่าที่ทำการของ สน.ที่รับผิดชอบดูแลที่พักอาศัยของตนตั้งอยู่ที่ใด

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.51 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 88.51 เห็นว่าการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความชัดเจนมากกว่าการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. โดยความคิดเห็นดังกล่าวนี้จะมีความโน้มเอียงมากยิ่งขึ้นใน บก.น. 1 ร้อยละ 96.47 บก.น. 3 ร้อยละ 94.77 และ บก.น. 6 ร้อยละ 93.68 ทั้งนี้ผู้ที่คิดว่าการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความชัดเจนมากกว่า ส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.38 ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะกรุงเทพมหานครมีป้ายบอกเขตการปกครองที่ชัดเจน โดยมุมมองเกี่ยวกับป้ายบอกเขตนี้จะมีผู้กล่าวถึงมากที่สุดใน บก.น. 6 บก.น. 5 และ บก.น. 2 โดยคิดเป็นร้อยละ 80.46 ร้อยละ 73.31 และร้อยละ 72.99 ตามลำดับ ในทางกลับกันผู้ที่คิดว่าการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. มีความชัดเจนมากกว่า ส่วนใหญ่คือร้อยละ 59.67 ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะ สน.มีป้ายบอกเขตที่ชัดเจน และเมื่อจำแนกตาม บก.น. พบว่ามีผู้ที่ให้เหตุผลดังกล่าวนี้เป็นสัดส่วนสูงสุดใน บก.น. 1 บก.น. 7 และ บก.น. 4 โดยคิดเป็นร้อยละ 83.33 ร้อยละ 68.12 และร้อยละ 62.16 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 5.52 จะเห็นได้ว่า การที่เขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน.กับเขตการปกครองมีความแตกต่างกันทำให้ประชาชนกว่าร้อยละ 88 มองว่าอาจเกิดความรู้สึกสับสนขึ้นได้ในกรณีที่จะต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ที่ตนไม่คุ้นเคย โดยประชาชนกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 55.00 เห็นว่าความสับสนที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นผลจากการที่ไม่มีป้ายบอกเขตที่ชัดเจนว่าพื้นที่ต่างๆ อยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ใด

ตารางที่ 5.50 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. (อัตราส่วนร้อยละ)

การรับรู้	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ชื่อของ สน. ที่รับผิดชอบที่พึงอาศัยของตนเอง										
ทราบ	73.47	73.44	69.16	72.38	81.33	78.52	78.81	74.94	79.65	75.61
ไม่ทราบ	26.53	26.56	30.84	27.62	18.67	21.48	21.19	25.06	20.35	24.39
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	343	384	347	286	300	270	354	391	339	3,014
ที่ทำการของ สน. ที่รับผิดชอบที่พึงอาศัยของตนเอง										
ทราบ	57.77	58.07	64.06	57.34	70.67	60.82	67.80	62.31	69.82	63.17
ไม่ทราบ	42.23	41.93	35.94	42.66	29.33	39.18	32.20	37.69	30.18	36.83
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	341	384	345	286	300	268	354	390	338	3,006

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

ตารางที่ 5.51 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความชัดเจนระหว่างการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน.กับการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร
(อัตราส่วนร้อยละ)

ความคิดเห็น	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
การแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความชัดเจนมากกว่าการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน.	96.47	85.83	94.77	90.49	84.18	93.68	84.09	88.24	80.12	88.51
เพราะ - มีป้ายบอกเขตที่ชัดเจน	55.96	72.99	64.27	72.73	73.31	80.46	68.01	72.02	70.39	69.38
- มีแนวแบ่งเขตที่ชัดเจน เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ถนน และซอย เป็นต้น	43.49	26.44	35.73	27.27	26.69	19.16	31.70	27.72	29.28	30.35
- อื่นๆ	0.55	0.57	0.00	0.00	0.00	0.38	0.29	0.26	0.33	0.27
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	361	348	417	275	266	261	347	386	304	2,965
การแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน.มีความชัดเจนมากกว่าการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร	2.94	12.34	5.23	8.45	15.15	6.32	15.63	11.00	18.10	10.68
เพราะ - มีป้ายบอกเขตที่ชัดเจน	83.33	58.33	59.26	62.16	52.70	55.17	68.12	55.13	61.45	59.67
- มีแนวแบ่งเขตที่ชัดเจน เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ถนน และซอย เป็นต้น	16.67	41.67	40.74	37.84	47.30	44.83	31.88	44.87	38.55	40.33
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	12	72	27	37	74	29	69	78	83	481
อื่นๆ	0.59	1.84	0.00	1.06	0.67	0.00	0.28	0.77	1.78	0.80
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	340	381	344	284	297	269	352	391	337	2,995

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

ตารางที่ 5.52 ความรู้สึกกลับสนของประชาชนจากการที่เขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน.กับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความแตกต่างกัน (อัตราส่วนร้อยละ)

ความสับสน	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
สับสน	90.24	89.27	90.32	89.75	85.19	91.48	89.52	86.60	85.50	88.60
เพราะ - ไม่มีป้ายบอกที่ชัดเจนว่าพื้นที่ต่างๆ อยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ใด	46.13	57.91	50.93	54.14	54.04	76.08	53.95	54.23	53.04	55.00
- ขาดการประชาสัมพันธ์	13.31	16.84	26.74	15.86	25.61	10.98	28.95	24.13	27.54	21.70
- แนวแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบระหว่างสน.ต่างๆ ไม่มีความชัดเจน	40.25	25.00	22.33	29.66	20.35	12.94	16.84	21.64	18.26	23.05
- อื่นๆ	0.31	0.26	0.00	0.34	0.00	0.00	0.26	0.00	1.16	0.26
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	323	392	430	290	285	255	380	402	345	3,102
ไม่สับสน	9.76	10.73	9.68	10.25	14.81	8.52	10.48	13.14	14.50	11.37
เพราะ - มีป้ายบอกที่ชัดเจนว่าพื้นที่ต่างๆ อยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ใด	81.08	58.62	65.85	67.65	76.36	68.97	59.18	73.33	67.65	68.45
- มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี	10.81	27.59	26.83	20.59	23.64	20.69	26.53	21.67	20.59	22.51
- มีแนวแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบระหว่างสน.ต่างๆ ที่ชัดเจน	8.11	10.34	7.32	5.88	0.00	10.34	14.29	5.00	11.76	8.12
- อื่นๆ	0.00	3.45	0.00	5.88	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.93
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	37	58	41	34	55	29	49	60	68	431
อื่นๆ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.26	0.00	0.03
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	338	382	341	283	297	270	353	388	338	2,990

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.53 จะเห็นได้ว่า จากความสับสนที่เกิดขึ้นทำให้ประชาชนส่วนใหญ่คือร้อยละ 60.09 เห็นว่าควรแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ให้มีความสอดคล้องกับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร โดยประชาชนในกลุ่มนี้ร้อยละ 74.59 ให้เหตุผลว่าจะช่วยลดความสับสนของประชาชนในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ ในทางกลับกันประชาชนในกลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่ควรแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ให้สอดคล้องกับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่คือร้อยละ 55.08 ให้เหตุผลว่าหน่วยงานทั้งสองมีหน้าที่และวัตถุประสงค์ในการให้บริการประชาชนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ประชาชนกลุ่มนี้อีกร้อยละ 44.85 ยังมองว่าการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใน สน. เดียวจะดูแลได้ทั่วถึง

ทั้งนี้ประชาชนในกลุ่มที่คิดว่าควรแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ให้สอดคล้องกับเขตการปกครองส่วนใหญ่คือประมาณร้อยละ 91.36 เห็นว่าชื่อของ สน. กับชื่อของเขตการปกครองควรเป็นชื่อเดียวกันหรือมีความสอดคล้องกันพิจารณาได้จากตารางที่ 5.54 และเมื่อจำแนกราย บก.น. ก็ยังพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ในแต่ละ บก.น. มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันกับภาพรวม โดยเฉพาะประชาชนใน บก.น. 2 ร้อยละ 95.24 บก.น. 4 ร้อยละ 94.93 และ บก.น. 8 ร้อยละ 92.59

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ทราบขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ตนเองอย่างชัดเจน แต่ก็ยังคงมีผู้ที่สับสนอยู่บ้างเนื่องจากพื้นที่มีขนาดกว้างใหญ่และติดต่อกับหลาย สน. ในขณะที่ไม่มีแนวแบ่งเขตที่ชัดเจน และเมื่อเปรียบเทียบความชัดเจนระหว่างการแบ่งเขตของ สน. กับ การแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่รู้สึกว่าจะไม่ชัดเจนทั้งคู่และไม่จำเป็นต้องแบ่งให้สอดคล้องกัน

ในส่วนของประชาชนค่อนข้างทราบดีว่าที่พักอาศัยของตนอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ไหน และที่ทำการของ สน. ตั้งอยู่ที่ไหน และเนื่องจากการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ที่ไม่สอดคล้องกับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มองว่าอาจเกิดความสับสนขึ้นได้ในกรณีที่ต้องการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ที่ตนไม่คุ้นเคย ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่จึงเห็นว่าควรแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ให้สอดคล้องกับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร เพราะการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีความชัดเจนมากกว่า และควรใช้ชื่อเดียวกันหรือชื่อที่สอดคล้องกัน แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นว่าเป็นที่ สน. จะต้องแบ่งเขตให้เหมือนกรุงเทพมหานคร เนื่องจากหน่วยงานทั้งสองมีหน้าที่และวัตถุประสงค์ในการให้บริการประชาชนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครยังมีขนาดกว้างใหญ่เกินกว่าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใน สน. เดียวจะดูแลได้ทั่วถึง

ตารางที่ 5.53 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ให้สอดคล้องกับการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร (อัตราส่วนร้อยละ)

ความคิดเห็น	บ.ก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ไม่ควรแบ่งให้สอดคล้อง	48.52	47.77	30.52	54.55	40.60	22.68	30.48	44.87	35.61	39.78
เพราะ - มีหน้าที่/วัตถุประสงค์ในการให้บริการประชาชนที่แตกต่างกัน	67.98	56.19	47.67	57.14	58.38	45.28	53.36	50.88	50.42	55.08
- การแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครมีขนาดใหญ่เกินไป	32.02	43.33	52.33	42.86	41.62	54.72	46.64	49.12	49.58	44.85
- อื่นๆ	0.00	0.48	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.07
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	169	200	118	166	128	63	119	189	145	1,297
ควรแบ่งให้สอดคล้อง	51.48	52.23	69.48	45.45	59.06	77.32	69.23	54.62	64.39	60.09
เพราะ - จะช่วยลดความสับสนของประชาชนในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	74.56	77.00	79.66	74.10	82.03	69.84	73.11	76.72	64.83	74.59
- จะช่วยให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการง่ายขึ้น และมีฐานข้อมูลเดียวกัน	25.44	22.50	20.34	25.30	17.19	30.16	26.89	23.28	34.48	25.15
- อื่นๆ	0.00	0.50	0.00	0.60	0.78	0.00	0.00	0.00	0.69	0.26
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	178	210	279	133	185	212	268	226	236	1,927
อื่นๆ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.34	0.00	0.28	0.51	0.00	0.13
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	338	381	344	286	298	269	351	390	337	2,994

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

ตารางที่ 5.54 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างชื่อของสถานีตำรวจกับชื่อของเขตการปกครอง (อัตราส่วนร้อยละ)

รายการ	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ควรมีชื่อที่สอดคล้องกัน	91.10	95.24	92.31	94.93	87.50	88.33	91.00	92.59	90.43	91.36
ไม่จำเป็นต้องมีชื่อที่สอดคล้องกัน	8.90	4.76	7.69	5.07	12.50	11.67	9.00	7.41	9.57	8.64
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนผู้ตอบ	155	184	207	115	163	205	227	197	208	1,661

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

5.10 ปัจจัยที่ควรใช้พิจารณาในการกำหนดขอบเขตของ สน.

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้พิจารณาในการกำหนดขอบเขตของ สน. ซึ่งสรุปจากตารางที่ 5.55 และ 5.56 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 5.55 แสดงให้เห็นว่า ในการกำหนดขอบเขตของ สน. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับความเป็นชุมชนมากที่สุด กล่าวคือ ชุมชนเดียวกันควรอยู่ภายใต้การดูแลของ สน. เดียวกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน รองลงมาเป็นการแบ่งเขตโดยใช้ลักษณะทางกายภาพซึ่งประกอบด้วยแนวถนน แม่น้ำ และลำคลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.09 3.02 และ 3.00 คะแนน ตามลำดับ ในขณะที่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับการแบ่งเขตของ สน. ตามเขตการปกครอง พิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยที่มีเพียง 2.37 คะแนน ทั้งนี้เนื่องจากเขตการปกครองมีขนาดพื้นที่ที่ใหญ่เกินไป และหน่วยงานมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครยังมีความไม่ชัดเจนพอๆ กับการแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สน. ในปัจจุบันอีกด้วย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อที่ผ่านมา

ในส่วน of ประชาชนพิจารณาได้จากตารางที่ 5.56 เห็นว่าควรแบ่งเขตของ สน. จากปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้ตามลำดับ กล่าวคือ ชุมชนเดียวกันควรอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน. เดียวกัน ร้อยละ 38.77 แขวงเดียวกันควรอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน. เดียวกัน ร้อยละ 30.91 เขตการปกครองเดียวกันควรอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ สน. เดียวกัน ร้อยละ 17.68 และการใช้ลักษณะทางกายภาพที่เป็นเส้นทางสัญจร เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ถนน และซอยในการแบ่งเขตรับผิดชอบ ร้อยละ 12.63

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้พิจารณาในการกำหนดขอบเขตของ สน. มีความสอดคล้องกันในประเด็นเรื่อง ชุมชนเดียวกันควรอยู่ภายใต้การดูแลของ สน. เดียวกัน โดยจัดเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด

ตารางที่ 5.55 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้ในการกำหนดขอบเขตของ สน. (คะแนนเฉลี่ย)

ปัจจัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
แขวงเดียวกันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สน. เดียวกัน	2.88	2.82	3.00	2.90	2.89	3.00	3.03	3.05	2.90	2.95
การแบ่งตามเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร	2.32	2.11	2.52	2.25	2.27	2.45	2.40	2.62	2.37	2.37
ชุมชนเดียวกันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สน. เดียวกัน	3.25	3.05	3.23	3.00	3.20	3.20	3.10	3.15	3.18	3.15
แนวของถนน (ขอบถนนหรือฟุตบาท)	3.17	3.11	2.93	3.03	3.18	3.18	2.92	3.27	3.12	3.09
แนวของแม่น้ำ (ริมตลิ่ง)	3.00	3.07	2.95	3.00	3.11	2.97	2.87	3.11	3.08	3.02
แนวของลำคลอง (ริมตลิ่ง)	2.90	3.06	2.91	3.03	3.14	2.95	2.85	3.05	3.12	3.00
ย่านเดียวกันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สน. เดียวกัน	2.88	2.91	3.04	3.13	2.98	3.15	2.89	2.93	2.78	2.95

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ

หมายเหตุ: ระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 4 คะแนน

ตารางที่ 5.56 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรใช้ในการกำหนดขอบเขตของ สน. (อัตราส่วนร้อย)

ปัจจัย	บก.น.									รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ชุมชนเดียวกันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สน. เดียวกัน	40.95	40.74	32.52	41.38	40.26	36.61	40.79	39.19	36.65	38.77
แขวงเดียวกันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สน. เดียวกัน	33.10	33.46	31.57	28.97	29.71	28.78	35.58	26.04	30.43	30.91
เขตการปกครองเดียวกันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สน. เดียวกัน	15.01	13.41	21.54	14.83	16.29	22.22	16.46	18.30	21.58	17.68
ใช้แนวของเส้นทางสัญจร เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ถนน และซอย ในการแบ่งเขตรับผิดชอบ	10.94	12.39	14.36	14.83	13.74	12.39	7.17	16.46	11.34	12.63
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
จำนวนคำตอบ	713	783	738	580	626	549	711	814	723	6,237

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถามประชาชน

5.11 สรุปและอภิปรายผล

ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปและอภิปรายผลการศึกษเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมและแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ในภาพรวมแล้วคดีอาชญากรรมมักจะเกิดขึ้นในช่วงค่ำถึงดึกคือเวลา 20.01-04.00 น. ในย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลางลงมา และเกิดขึ้นบริเวณฟุตบอลสนาม ตลอดจนชอยที่เป็นทางลาดต่างๆ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยวและมืด เป็นการสะท้อนถึงความเชื่ออำนาจของสภาพแวดล้อมที่ขาดผู้ขัดขวางการกระทำผิดตามทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน (Routine Activities Theory) และทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม (Criminal Opportunity Theory) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความเชื่ออำนาจของสภาพแวดล้อมต่อการกระทำที่ละเมิดกฎหมายตามทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ซึ่งในกรณีนี้เมื่อผนวกกับบุคคลที่มีสำนึกละเมิดกฎหมายก็จะก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้โดยง่าย ทั้งนี้ที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะตั้งแต่ระดับปานกลางลงมาตามชอยต่างๆ มักจะมีลักษณะเป็นพื้นที่ปฐมนิคมที่ติดต่อกับพื้นที่สาธารณะโดยตรง โดยปราศจากการคั่นด้วยพื้นที่ทุติยภูมิทำให้เกิดความห่างเหินระหว่างผู้พักอาศัยในชุมชนจนไม่อาจสังเกตหรือรู้ได้ว่าใครเป็นคนแปลกหน้าหรือคนในชุมชน ทำให้ช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรมมีมากขึ้น

นอกจากนี้ผู้พักอาศัยในละแวกที่เกิดเหตุมักไม่ค่อยรู้จักมักคุ้นกัน เนื่องจากเป็นผู้ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่เป็นส่วนมาก อีกทั้งยังมีการย้ายเข้าย้ายออกของประชากรค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงเกิดสภาวะที่เรียกว่าสังคมไร้ระเบียบ โดยการเคลื่อนย้ายเข้าออกที่สูงของประชากรนี้จะทำให้กลไกควบคุมทางสังคมลดน้อยหรือสูญสลายไป ยิ่งไปกว่านั้นการขาดการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันภายในชุมชนทำให้ความผูกพันระหว่างกันต่ำ อีกทั้งเมื่อมีการจัดงานผู้พักอาศัยในชุมชนก็ไม่สนใจเข้าร่วมเท่าที่ควรสะท้อนให้เห็นการอยู่ร่วมกันแบบต่างคนต่างอยู่ที่ชัดเจน ซึ่งการมีระดับความสัมพันธ์ที่ต่ำนี้ นอกจากจะเป็นข้อสังเกตที่สำคัญของชุมชนที่เป็นสังคมไร้ระเบียบแล้วยังสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมทางสังคมซึ่งเชื่อว่าผู้ที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมอาชญากรรม แต่อย่างไรก็ตามอาชญากรอาจจะไม่ใช่คนในชุมชนทั้งหมด เพราะการที่คนในชุมชนอยู่อย่างไม่สนใจกันก็เป็นการเปิดโอกาสให้คนนอกแอบแฝงเข้ามาก่ออาชญากรรมในพื้นที่ได้เช่นกัน

ในส่วนของอาชีพซึ่งเชื่อมโยงถึงฐานะทางเศรษฐกิจจะเห็นได้ว่าการที่ผู้พักอาศัยในละแวกสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่ทำงานรับจ้างในลักษณะหาเช้ากินค่ำ ซึ่งเป็นงานที่ไม่มั่นคง และยังมี

รายได้ที่ไม่แน่นอน นอกจากจะสะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดีนักอันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของชุมชนที่มีสภาพสังคมไร้ระเบียบแล้วยังแสดงให้เห็นถึงความกดดันที่เกิดขึ้นกับประชาชนกลุ่มนี้ตามทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) อีกด้วย กล่าวคือเมื่อพวกเขาถูกปิดกั้นโอกาสในการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย บางคนอาจจะหันไปใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเพื่อสร้างฐานะขึ้นมา ซึ่งสภาพการณ์เหล่านี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเกิดอาชญากรรมอันเนื่องมาจากความเลวร้ายของสถานการณ์ (A Theory of Expropriative Crime) ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้อาจมีพวกฉวยโอกาสที่เข้ามาก่ออาชญากรรมเมื่อโอกาสเอื้ออำนวย ซึ่งการศึกษาของ Lee (อ้างถึงใน ประชัย เปี่ยมสมบุรณ์, 2545: 5-6) ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุในชุมชนที่มีระดับรายได้ปานกลางลงมาจนถึงรายได้น้อยมักจะเป็นพวกกึ่งมืออาชีพจนถึงพวกฉวยโอกาสโดยจะมีจำนวนมากขึ้นตามลำดับ

ในการลงมือกระทำผิดผู้ก่อเหตุจะคำนึงถึงเส้นทางหลบหนีเป็นอันดับแรก โดยผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์จะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้ามากกว่าผู้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายทั้งในประเด็นของการก่อเหตุและเลือกสถานที่ก่อเหตุ แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่แล้วมักเกิดจากความบังเอิญหรือเป็นการสบโอกาส โดยในส่วนของสถานที่ก่อเหตุที่ผู้ก่อเหตุส่วนใหญ่มักจะมีควมคุ้นเคยเป็นอย่างดี กล่าวคืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นย่านที่สัญจรผ่านไปมาเป็นประจำ ถึงแม้ว่าจะไม่ค่อยทราบว่าจะอยู่ในเขตการปกครองใด หรือในพื้นที่รับผิดชอบของ สน.ใดก็ตาม และหากจำแนกตามประเภทของคดีจะพบว่าในกลุ่มของผู้ก่อเหตุคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะก่อเหตุในย่านที่พักอาศัยของตนเอง ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่จะก่อเหตุในบริเวณที่อยู่ห่างไกลจากที่ทำการของ สน. เนื่องจากผู้ก่อเหตุมักจะทราบดีว่าที่ทำการของ สน. ตั้งอยู่ที่ใด

ในส่วนของย่านที่มักจะมีการลงมือก่อเหตุค่อนข้างมีความแตกต่างกันตามประเภทของคดี โดยในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มักจะมีการลงมือบริเวณย่านที่พักอาศัยของผู้ที่มีฐานะปานกลางขึ้นไป และย่านพาณิชยกรรม เนื่องจากมีเป้าหมายที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับความเสี่ยงหรือค่าเสียโอกาสหากถูกจับกุม ขณะที่ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักจะมีการลงมือก่อเหตุในบริเวณที่พักอาศัยของผู้ที่มีฐานะไม่ค่อยดีนัก และในย่านโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ดังนั้นจึงอาจเกิดความขัดแย้งกันทางบรรทัดฐานและค่านิยมจนนำไปสู่การกระทบกระทั่งกันได้ง่ายตามทฤษฎีความขัดแย้งของกลุ่ม (Group Conflict Theory) นอกจากนี้ผลจากการศึกษาที่พบว่า ผู้พักอาศัยในชุมชนมักไม่ค่อยจัดงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และอยู่ร่วมกันแบบต่างคนต่างอยู่ได้ช่วยยืนยันสภาพการณ์ตามทฤษฎีวงรอบ

(Concentric Circles Theory) และทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization Theory) อย่างชัดเจน

ทั้งนี้บริเวณที่มักจะมีการลงมือก่อเหตุในคดีทั้ง 2 ประเภทค่อนข้างมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือเป็นบริเวณริมถนนและซอยทางลัดที่เปลี่ยวไม่ค่อยมีคน หรือในทางตรงกันข้ามคือมีคนพลุกพล่านมากจนเกิดการเบียดเสียดไม่สามารถระมัดระวังตัวได้เต็มที่ในกรณีของการประทุษร้ายต่อทรัพย์ หรือเกิดการกระทบกระทั่งจนลามไปสู่การทำร้ายร่างกายได้ในกรณีของการประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

จากความเสี่ยงที่แตกต่างกันในพื้นที่ต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจเกือบทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นว่ขนาดของพื้นที่รับผิดชอบมีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับขนาดของพื้นที่ให้บริการที่เหมาะสมของ Massam และเมื่อพิจารณาในส่วนของ สน. ที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่จะรู้สึกว่ามีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมดีอยู่แล้ว แต่ก็ยังคงรู้สึกว่าสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมบางแห่งอยู่ไกลจากที่ทำการของ สน. มากเกินไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้เป็นเรื่องของความสะดวกในการเข้าถึง ดังนั้นแนวทางในการกำหนดขนาดของ สน. ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดตามมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเน้นไปที่ระยะทางและระยะเวลาในการเข้าถึงจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับขนาดของพื้นที่ให้บริการที่เหมาะสมของ Massam และเวลาตอบสนอง (Response Time) แต่ในส่วน of ประชาชนจะเน้นที่ภารกิจของตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยพิจารณาจากความหนาแน่นของประชากรและจำนวนคดีอาชญากรรมเป็นหลัก ซึ่งเป็นเรื่องของการจัดสรรพื้นที่ภายใต้การดูแลของตำรวจให้สอดคล้องกับภาระงานตามแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจใน สน. ที่มีความหนาแน่นของประชากรและจำนวนคดีอาชญากรรมมากกว่า จะมีภาระงานในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใน สน. ที่มีความหนาแน่นของประชากรและจำนวนคดีอาชญากรรมที่น้อยกว่า ดังนั้นจึงควรกำหนดให้มีพื้นที่รับผิดชอบที่มีขนาดเล็กกว่า เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาในการเดินทางจากที่ทำการของ สน. ไปยังจุดต่างๆ ของพื้นที่รับผิดชอบก็ยังเป็นปัจจัยที่ประชาชนให้ความสำคัญโดยจัดอยู่ใน 3 ลำดับแรกของปัจจัยที่ควรนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดขนาดพื้นที่รับผิดชอบของ สน.

นอกจากขนาดที่เหมาะสมแล้วการรับรู้เกี่ยวกับขอบเขตของ ส.น. ที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่ อย่างชัดเจนจะช่วยให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ผ่านการดูแลที่ทั่วถึงของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ทั้งนี้ในภาพรวมถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่จะทราบขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบของ ส.น. ที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่อย่างชัดเจน โดยไม่สับสนกับเขตพื้นที่รับผิดชอบของ ส.น. ข้างเคียง แต่ก็ยังคงรู้สึกว่าการแบ่งเขตของ ส.น. ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร และเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครแล้ว ถึงแม้จะรู้สึกว่ามีการแบ่งเขตที่ชัดเจนกว่าของ ส.น. เล็กน้อย แต่ก็ไม่จำเป็นที่ทาง ส.น. จะต้อง แบ่งเขตรับผิดชอบให้สอดคล้องกับกรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีภารกิจหน้าที่ที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามความคิดเห็นนี้มีความแตกต่างจากความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ที่มองว่า การแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของ ส.น. ที่ไม่สอดคล้องกับการแบ่งเขตการปกครองของ กรุงเทพมหานครอาจก่อให้เกิดความสับสนขึ้นได้ในกรณีที่ต้องการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในพื้นที่ที่ตนไม่คุ้นเคย ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่จึงเห็นว่าถ้าเป็นไปได้ควรแบ่งเขตของ ส.น. ให้สอดคล้องกับเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร แต่ประเด็นดังกล่าวไม่ใช่ประเด็นหลัก เนื่องจากเมื่อพิจารณาต่อไปถึงแนวทางที่ควรใช้ในการพิจารณากำหนดขอบเขตของ ส.น. พบว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับความเป็นชุมชนมากกว่า กล่าวคือตามมุมมองของประชาชนแล้ว ชุมชนเดียวกันควรอยู่ภายใต้การดูแลของ ส.น. เดียวกัน ซึ่งแนวทางดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับ มุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยเช่นกัน